

ПЛАСТ. БІБЛІОТЕКА ВИД. „ВАТРА“ Ч. 19.

СПІВАННИК

58 ПІСЕНЬ З НОТАМИ.

ПРИСТОСОВАНИЙ ДЛЯ ПЛА-
СТОВИХ КУРІНІВ НАРОДНИХ
ТА СЕРЕДНИХ ШКІЛ.

• Зібрав: Б. ДУБ. •
Переглянув: М. КОБЗА.
В ТЕКСТІ 61 ОБРАЗОК.

ДРУКАРНЯ АКЦІЙНОГО ТОВАРИСТВА „У Н І О“
У Ж Г О Р О Д 1 9 2 8.

U 27741

ПЛАСТОВА БІБЛІОТЕКА ВИД. ВАТРА Ч. 19.
Під редакцією Леоніда Бачинського.

ПЛАСТОВИЙ
СПІВАННИК

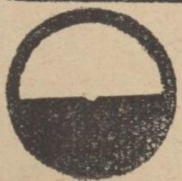
58 ПІСЕНЬ З НОТАМИ.

ПРИСТОСОВАНИЙ ДЛЯ НА-
РОДНИХ И СЕРЕДНИХ ШКІЛ.

• З і б р а в: Б. Д У Б. •
П е р е г л я н у в: М. К О Б З А.

В Т Е К С Т І 58 О Б Р А З К І В.

ВИДАННЯ
ПЛАСТОВОГО
ВИДАВНИЦТВА „ВАТРА“
1 9 2 8

ДРУКАРНЯ АКЦІЙНОГО ТОВАРИСТВА „У Н І О“
У Ж Г О Р О Д 1 9 2 8.

U 78

и 27741

Тому, що спочатку сей співанник друкувався для народних шкіл Підкарпаття правописом етимольогічним, в кількох місцях, головно на ст. 3-6, полишилися не виправленими букви о, ъ, ы, и, ô, на і, ї, и а еї на її — просимо сі похибки виправити самих Шановних читачів.

Крім того грубші похибки такі:

Ст. рядок:	видруковано:	має бути:
6 9 здолу	до	від
" 5 "	довських	кубанських
11 1 "	тогда	тоді
32 1 "	спостерегае	спостерігае
35 22 "	М. Подгорянка	М. Підгірянка (теж ст. 37.)
36 4 згори	спільна	спільна
37 6 здолу	де	до
57 7 згори	над	під
58 7 здолу	Ізмяти	Із мяти
69 6 "	есть	е
Зміст 8 згори.	Устяиович.	Устяинович (теж ст 11.)

624236

SLOVANSKÁ KNIHOVNA

3186005038

68971

ВІД ВИДАВНИЦТВА.

Випускаємо в світ сей перший пластовий шкільний співаник. Як всякий перший крок у кожній праці, й сей співаник безперечно не є доскональним взірцем, але сподіваємося, що працю нашу, не вважаючи на всі її хиби, буде прийнято більш-менш прихильно.

В опрацьованю співаника брало участь кілька досвідчених осіб. В ідею його покладено було не тільки щиру, безпосередню забаву для школярів, але й виховання нашої молоді в принципах народности, свободи й краси. Понеже ці принципи найчастіше і найглибше заложені у взірцевій для всякої школи організації, що зветься — пласт (скавтінг), наш співаник пристосований переважно до сеї організації, як один з найважливіших підручників шкільного виховання.

Вже з поверхового перегляду співаника кожний зауважить, що в основу его була покладена пісня народна з єї, простими, безхитростними, але прекрасними в своїй природности й безпосередности, словами та мелодіями, по части переробленими й пристосованими до шкільного життя. До сего всего додано ще пісні ріжних авторів, котрі поезіями своїми чи музикою працювали для виховання молоді.

Уважаємо за приемний обовязок висловити нашу сердечну подяку тим, котрі ласкаво допомогли нам зібрати й зладити сей співаник, а саме: Вп. п-ні М. Підгірянці і пп. Л. Сичеві, М. Роццахівському і С. Черкасенкові.

ПЕРЕДНЄ СЛОВО.

Користуючись пластовим співанником, призначеним для шкільної молоді Підкарпаття, припускаємо, що більшість народних учителів не знає докладно про ціль і історію Пласту. Тому подаємо тут відомости, які правдоподібно будуть потрібні учителю для пояснення молоді при вивченю пластових пісень.

Ціль Пласту.

До сотворення сильного народу треба, аби поодинокі члени жили і думали не лиш про себе, а для всього народу, інакше — мали хотіння того великого ідеалу, що називається великою і сильною нацією.

Знаємо з історії, що були народи, які щезли з землі завдяки поширенню страшної пошести самолюбства, і такі народи, як ірландці, що сотнями літ борються за спільні народні інтереси і не упали, не зникли під великою і сильною Англією.

Любити свою батьківщину, свої звичаї, обичаї, мову, учитися помагати і указовати дорогу своєму народови, аби був великим і могутним, боронити свій нарід твердо и характерно од всякої кривди, підносити культуру своєї вітчизни — се є перша й основна задача пластуна. Однак при всій любови до свого народу не можна бути засліпленим ворогом іншого народу, треба шанувати кожную націю і жити по приписам братерства, і про це також не забуває пластова організація.

Друга важлива засада Пласту є вироблення вдачі у молоді, аби при всяких обставинах дала собі раду, була певна в своїх силах, уміла орієнтуватися в ріжних обставинах. Вироблення характерности у пластуна, чого так бракує нашій молоді, словности, точности, чесности, чемности, лицарства, помочи ближним, старатися що дня зробити добре діло, вироблення карности, послуху до своїх родичів, виконання своїх повинностей (релігійних і др.) є та виховуюча праця Пласту, яка вимагає од досвідченого провідника великої і умілої праці, основаної на власному примірі.

Нарешті Пласт старається всесторонньо практично підходити до життя, виховувати молодь, аби она знала як найбільше ремесел і інших умінь, які можуть бути корисними в житттю. Ощадність, господарність, пожиточність, поміч родині і громаді — є то велике поле до самовиховання і практичности молоді.

До тогож знаємо, що скаутом або пластуном називаємо молодця, який вчиться того, що потрібно знати і уміти мешканцям ліса, мандрівникам і піонерам. Тому любов до природи, шановання її, бути приятелем звірят і рослин, жити найбільше серед природи (табори), а тим плекати здоровля, веселість, природну вдачу, не курити і не пити алкоголю — разом дасть нам приблизно цілість пластової організації.

Історія Пласту.

Розвинувся теперішній Пласт або скавтінг (Scouting for Boys) 27 літ назад, р. 1902. Основником був Ernest Thompson Seton, а світовим організатором Пласту є анлієць Robert Baden Powell. Перед тим істнували ріжні юнацкі організації, але вони тереслідували інші цілі, не мали тої кількості членів, як наш Пласт і, проістнувавши якийсь час, вмерли, залишивши по собі досвід і чимало добрих моральних засад.

Так в р. 1882. в Глестові була утворена духовенством релігійна організація під назвою: „The Boys Brigade“. Цілею сеї організації було поширити у хлопців 12—17 літ релігійне виховання и моральні принципи. Помічними засобами були прогульки, забави и військова муштра. Також істнували бригади дівочі, але мали обмежену програму.

В Японії лицарі самураї утворили високу моральну лицарську організацію „Бушідо“, яка була підвалиною старого и модерного Япану. Основами сеї організації були: справедливість, любов до ближнього и строгість до себе і другого, замилювання до науки і мистецтва, правдомовність, чесність і вірність.

В Америці р. 1902. славний письменник і артист-маляр, знаменитий дослідник звірят, ловець вовків, приятель індіан Ernest Thompson Seton зібрав хлопців, жив з ними в лісі, увів ріжні церемонії прийняття членів, дав свому товариству індіанські закони і назвав: „Товариство березової кори“, „Індіанськими хлопцями“ або „Американськими хлопцями скаутами“.

Сетон чудесно знав природу і душу дитини. Погляди его на виховання молоді дуже цінні. Він улаштував табори і табори его мали великий вплив на виховання самостійности і підприємчivosti у хлопців. Він одкинув суху науку, запровадив ріжні обряди, романтичність і поезію в життя, а головною цілею его було виховати розвиток духовний, моральний та тілесний у молоді.

Земляк Сетона Henry David Thoreau з Конкорду, скінчивши університет, кинув місто і йде над озеро Вальден, де своїми руками будує хижку, постіль, стіл и стільці. Сам випікав хліб, пив лиш воду, мяса не уживав, а живився лише зелениною і овочами. В хаті не було замків, день і ніч хата була отворена. Звірята і птахи були его приятелями. Так самотійно в праці, без помочи других прожив два роки і описав свое життя в книзі під назвою „Вальден“.

Організатор всесвітнього Пласту Б. Пауель, тепер вже 71 р. старик, був 25 літ старшиною англійської армії в Африці и брав участь у війні з бурами. Тут він переконався, що система військового виховання в англійській армії стоить на хибному шляху. Англійський вояк не міг дати собі ради в пустині, серед чужого терену, не мав витревалости, одставши од своєї частини, губив дорогу і попадав в руки ворогів або умирав з голоду. Бури у всьому перевисшали англійців: і витревалостю і уміннем добре читати сліди на землі. Бур обминав сторожу, докладно умів оглянути табор англійців і непомітно зникав. Бур в 5 разів дальше видів, як англійський вояк, бурські партизани були загартовані на всі труднощі і невигоди, знали правила гігієни і майже у всьому перевисшали славне англійське військо.

Все се запримітив своєю знаменитою обсерваційністю Б. Пауель, до того використав досвід і цінні моралі релігійної організації The Boys Brigade, взяв основи з японського „Бушідо“, методу, досвід і життя в природі Томсена Сетона і Торо і на основі того повстала у него думка виховувати молодь на нових основах. Тому в році 1907. засновав нову організацію під назвою хлопців скаутів, а р. 1908. написав книгу „Skouting for Boys“, яка перекладена на всі мови і поширена по всьому світу.

В той спосіб повстала всесвітня організація, яка числить понад 1.800.000 членів в 40 державах світу

Отже заслуги Сетона в тому, що перший р. 1902. засновав перший гурток молоді, увів в Пласт романтизм, поезію, порядок і карність та любов до природи, а поширення Пласту по всьому світу є діло Б. Пауеля.

Пізнійше Пласт поширився в Німеччині, Данії, а року 1912. в Галичині, організатором був др О. Тисовський, в ЧСР. Пласт повстав р. 1919., заложив проф. Свойсик під назвою „Sváz Skautů RČS. На Підк. Русі, незалежно до Праги, заложив р. 1921. дир. Демчук в Берегові. Пізнійше увійшов до Союзу пласт ЧСР.

Кожний народ має свою власну назву скаута: так ми взяли назву „Пластун“ від донських козаків — пластунів, чехи скаута називають „Юнаком“, поляки „гарцеж“, серби — „извидник“, мадяре „черкес“ і т. д.

Л. Бачинський,
скавтмайстер.

ГИМН. ПЛАСТУНІВ.

Маршово, помірно.

Слова С. ЧЕРКАСЕНКА.
Муз. Я. ЯРОСЛАВЕНКА.

mf

Гей, ю-на-ки, гей, пла-сту-ни! Ми ді-ти сон-ця і ве-

сни, Ми ді-ти ма-те-ри при-ро-ди, До

В ліси, поля до вільних гір,

нас шумить зелений бір, На я - сні зо-рі, ти-хі

f

во - ди, На я - сні зо - рі, тихі, во - ди. На во - ди.

С. ЧЕРКАСЕНКО :

МУЗИКА Я. ЯРОСЛАВЕНКА.

ГИМН ПЛАСТУНІВ.

Гей, юнаки! гей, пластуни!
 Ми — діти сонця і весни,
 Ми — діти матери природи.
 До нас шумить зелений бір,
 В ліси-ж, поля, до вільних гір,
 На ясні зорі, тихі води.

Гей, пластуни! гей, юнаки!
 Життя — не жарти, не казки,
 А праця, бурі і негоди, —
 Гартуймо-ж наш юнацький дух,
 Юнацьке гасло — воля й рух, —
 Ніщо нам лихо і пригоди!

Гей, юнаки! гей, пластуни!
 Народу рідного сини,
 Сини Краси, сини Природи,
 Не зломим ми своїх присяг:
 Веде нас гордо вільний стяг
 До Щастя, Слави і Свободи.

НАД ВСЕ КОХАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ.

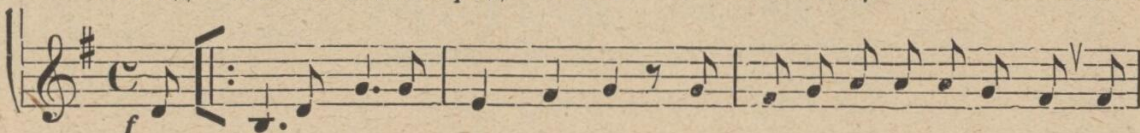
Слова С. ЧЕРКАСЕНКА.

Муз. Я ЯРОСЛАВЕНКА.

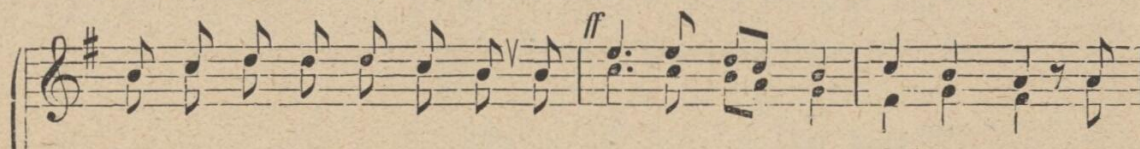
Помалу і рішучо.

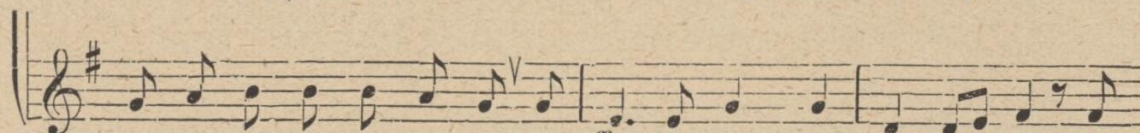
1. Над все кохай свій рідний край І мо-лоде сво-е життя без
2. Над все ти свій на-род лю-би І сил юнацьких не жалій, Для

3. Над все прапор свій у-ша-луй, На нім слова „народ і край“, за

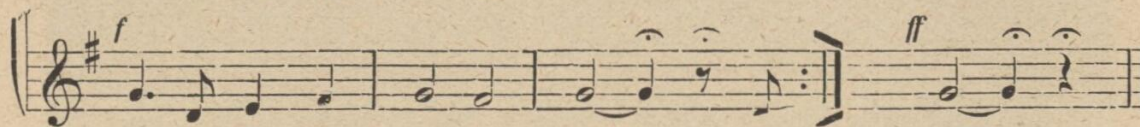
дум, без жалю й ка- я ття за ньо-го в грізний час віддай, за
ньо-го працю, розум свій від-дай без су-му, без журби, від-

ньо-го сміло в бій ставай, Не спи, ю-на - че, а вартуй, Не

ньо-го в гріз-ний час від - дай. Над дай.
дай без су-му, без жур - би. би.

спи, ю-на - че, а вар - туй! туй!

С. ЧЕРКАСЕНКО :

МУЗИКА Я. ЯРОСЛАВЕНКА.

НАД ВСЕ КОХАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ!

Над все кохай свій рідний край
І молоде своє життя
Без дум, без жалю й каяття
За нього в грізний час віддай.

Над все прапор свій ушануй,
На нім слова „народ і край“,
За нього сміло в бій ставай,
Не спи, юначе, а вартуй!

Над все ти свій народ люби
І сил юнацьких не жалій,
За нього працю й розум свій
Віддай без жалю, без журби.

Пластовий табір в Заброді 1924. р. Команд. Л. Бачинський.

ПОХІД ПЛАСТУНІВ.

Marciale.

Гей - же, на во-лю, пла-сту-ни браття, ско - ро до сон-ця
яс-но - го па-лат; По-за міста ме-жі, із душ-но-ї хи-жі, Пла-
стун, пластун то сонця рідний брат.

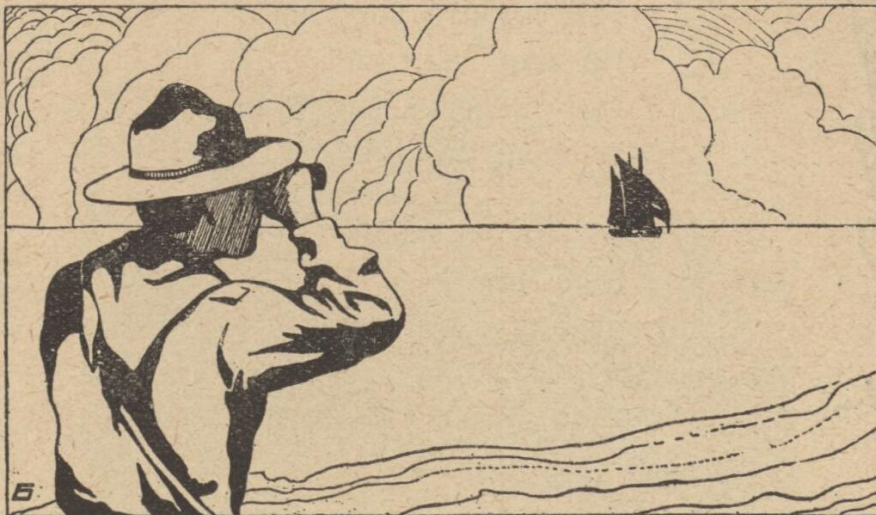
М. УСТЯНОВИЧ:

ПОХІД ПЛАСТУНІВ.

Гей-же на волю, пластуни браття,
Скоро до сонця ясного палат;
Поза міста межі, из душної хижі,
Пластун, пластун — то сонця рідний брат.

Гей-же у поле, гей-же в простори,
Красно у природі буде жити нам;
Там скріпімо сили, там збудемось гнили,
Вперед всі враз під неба ясний храм.

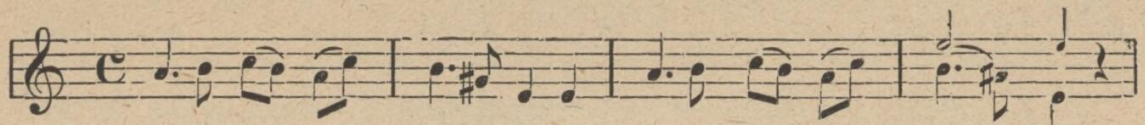
Обережно, браття, а скріпим завзятя,
На боротьбу із тьмою сміло ми спішім;
Бістро всі до бою станьмо з темнотою,
А наш, а наш тогди весь буде світ.

СТОЇТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ.

Ходом. Один.

Народна пісня.

Сто-їть я-вір над во-до-ю, в во-ду не схи- лив- ся.

Всѣ.

На пла-сту-на при-го-донь-ка, він не за-жу- рив-ся.

СТОЇТЬ ЯВІР.

Стоїть явір над водою,
В воду не схилився,
На пластуна*) пригодонька,
Він не зажурився

Не хилитись яворови —
Явір зелененький,
Не журитись пластунови —
Пластун молоденький.

Не хилитись яворови,
А шуміти сміло, —
Не журитись пластунови,
А робити діло.

Гей, шуміти яворови
На вітрі, на сонці,
І трудитись пластунові
У своїй сторонці.

Послужити народові
Сердечну послугу,
Гей, не пора пластунові
На журбу, на тугу.

*) Всюди слово „пластун“ замінити словом „школяр“.

ЗІБРАЛИСЯ.

Moderato.

p
Зі-бра-ли-ся пластуни всі до од-но - і ха-ти,
mf
тут нам ми-ло, тут нам лю-бо ра-зом про - бу - вати.

ЗІБРАЛИСЯ.

(Народна).

Зібралися пластуни*) всі
До одної хати,
Тут нам мило, тут нам любо
Разом пробувати.

Бо домівка пластова,**)
Як гніздо орлине,
Відти орля молоде
У простори лине.

Тут нас лучить одна праця,
Одна пісня гріє,
Тут нам, браття молодії,
Лучша доля зріє.

*) Школярі. **) Наша школа — рідна школа.

Національні танці пластунів.

РІДНИЙ КРАЙ.

Мел. народна.

Tempo di marcia.

Рідний кра-ю, красний мій, як я те-бе лю-блю,
сво-їм зором у сі го ри до сер-ця го-лу-блю.

МАРІЙКА ВУРСТА:

РІДНИЙ КРАЙ.

Рідний краю, красний мій,
Як я тебе люблю,
Своїм зором усі гори
До серця голублю.
Ліси твої зелені,
Долини маленькі,
Бо по тобі пишаються
Цвіти запашненькі.
В лісах музика нова:
Спів пташок гарненький,
Нічого не є так красне,
Як мій край рідненький!

На дарабах.

ГЕЙ, ТАМ НА ГОРІ ПЛАСТ ІДЕ.

Народна.

Marciale.

f

Гей, там на горі пласт -іде! Гей, там на го-рі
 пласт і-де. Гей, там на горі наше славне товариство
 Гей, мар-ширу - є раз, два, три.

ГЕЙ, ТАМ НА ГОРІ ПЛАСТ ІДЕ.

Гей, там на горі пласт іде! (2)
 Гей, там на горі наше славне товариство
 Гей, марширує
 Раз, два, три!

Гей, на переді стяг несе! (2)
 Гей, стяг пластовий, наше славне товариство
 Гей, марширує
 Раз, два, три!

Гей, на переді вождь іде,
 Гей, за собою полк веде!
 Гей, пластунів всіх, наше славне товариство
 Гей, марширує
 Раз, два, три!

Хата Т. Шевченка.

ПЛАСТУН НА ЧУЖИНІ.

Andante.

Як пішов я з до-му у чу-жину - Що лю-бив, де жив я,
 все по-ки-нув: Неньку го-лу-боч-ку, сестру ла-сті-воч-ку
 І сво ю пластову дру-жи-ну.

ПЛАСТУН НА ЧУЖИНІ.

(Синові Остапові).

Як пішов я з дому у чужину —
 Що любив, де жив я, все покинув:
 Неньку голубочку, сестру ластівочку
 І свою пластову дружину.

Ненька голубила, годувала,
 Сестричка щebetом звеселяла,
 А тая чудова дружина пластова
 Крила розвивала.

Згадаю матусю — серце ніжно бе,
 Згадаю сестричку — спомин ся сміє,
 А пласт нагадаю — в душі присягаю,
 Що крил не зламаю.

ГЕЙ, У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА.

Ходою.

Гей, у лузі черво-на кали-на по-хи-ли-ла-ся!

Чогось наша славна Укра-ї-на за-жу-ри-ла-ся.

А ми ту ю чер-во-ну ка-ли-ну пі-дій-ме-мо,

А ми на-шу славну У-кра-ї-ну гей гей розве-

I-мо II мо
се-ли-мо. се-ли-мо.

ГЕЙ, У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА.

Гей, у лузі червона калина похилилася!
 Чогось наша славна Україна зажурилася.
 А ми тую червону калину підіймемо,
 А ми нашу славну Україну гей-гей розвеселимо.

Ой, повіе буйнесенький вітер з широких степів,
 Та прославить в землі українській наших пластунів,*)
 А ми добру пластовую**) славу збережемо,
 А ми нашу славну Україну гей-гей розвеселимо.

*) молодців. **) молодечу.

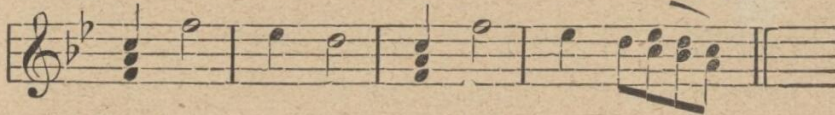

Дівсчий табор в Солочинах 1926. р.

ТЕЧЕ РІЧКА.

Мелодія народна
Fine.

Тече річ-ка не-ве-личка з вишневого са-ду,
Пластун кли-че школярів всіх на пласто-ву ра-ду.

D. C.

Раз, два, раз, два, позір, у ряд!

ТЕЧЕ РІЧКА.

Тече річка невеличка
З вишневого саду,
Пластун кличе школярів всіх
На пластову раду.

Раз, два, раз, два, позір, у ряд!
Пластун кличе школярів всіх
На пластову раду.

У безділлі, у зневіррі
Доки вам ходити?
Запишіться всі до пласту,
Щоби красно жити!
Раз, два, раз, два, і. т. д.

Табір в Кам'яниці 1924. р. Комендант Б. Пешек.

ОЙ, ХОДИЛА ДІВЧИНОНЬКА.

Мел. народна.

Allegro.

Ой хо-ди-ла дів-чи-нонь-ка бе-ріж-ком заганя-ла

ка-чу-ри-ка батіжком батіжком.

ОЙ, ХОДИЛА ДІВЧИНОНЬКА.

Ой, ходила дівчинонька
 беріжком,
 Заганяла качурика
 батіжком.
 Іди, іди, качурику,
 сам пасти,
 Гей, бо я вже записана
 у пласті.
 Пливе, пливе білий качур
 по воді,
 А вже наша пластуночка
 у ряді.
 Пасе, пасе білий качур
 на горі,
 А вже наша пластуночка
 в таборі.

ВЕЧЕР.

Мелодія народна.

Andante.

Сон-це ни- зень- ко, ве- чер бли- зень- ко,
у- па- ли ро- си на трав по- ко- си,
мрі- і в сер-денько...

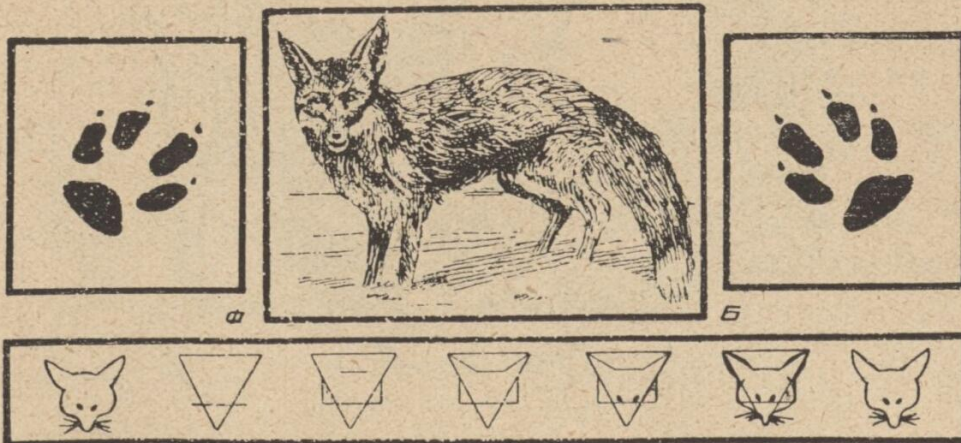
ВЕЧЕР.

Сонце низенько,
Вечер близенько,
Упали роси
На трав покоси,
Мрії у серденько ...

Захід згасає, виходять зорі,
Ярко палає,
Зір досягає
Ватра в таборі.

На небо сине
Князь місяць плине.
Думка юнацька,
Сміло зненацька*)
Ще висше лине.

*) Нараз, нагло.

ЧАС У ПОХІД.

Мелодія народна

Moderato.

Час у по-хід, час, весна кли-че нас, весна кли-че
нас! Зе-ле-ні-ють вже Карпа-ти час, у по-хід
час, час, час, час, час, час, час, час, час, час, час, час, час, час, у по-хід, час.

ЧАС У ПОХІД.

Час у похід, час,
Весна кличе нас!
Зеленіють вже Карпати —
Час у похід, час.

Поставаймо в ряд!
На пластовий*) лад.
В ліси буйні, в сині гори
Несім пісні і прапори
На пластовий*) лад!

*) Вояцький.

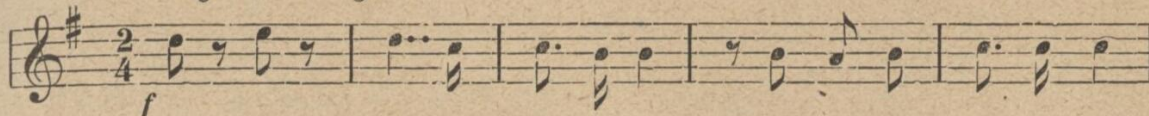

Б.

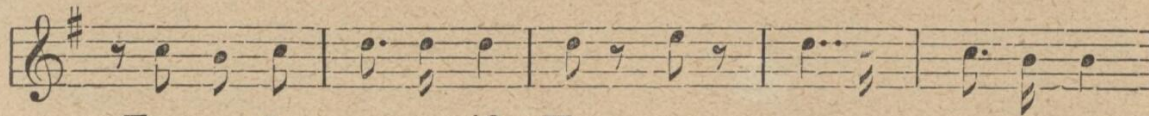

ЧОМ, ЗЕМЛЕ МОЯ?

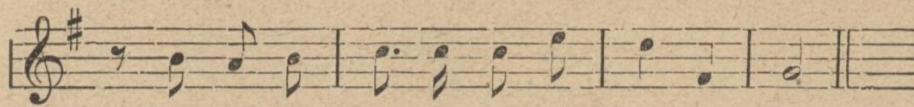
Allegretto energico.

f Чом, чом, чом, зем- ле мо-я, Так лю-ба ти ме-ні?

Так лю-ба ти мені? Чом, чом, чом, зем- ле мо-я,

ча-ру-є так ме-не кра-са тво-я?

К. МАЛИЦЬКА:

ЧОМ, ЗЕМЛЕ МОЯ?

Чом, чом, чом, земле моя,
Так люба ти мені?
Так люба ти мені?
Чом, чом, чом, земле моя,
Так радуюся я
Твої красі?

Чим, чим, чим мене манить
Пташні твоєї спів,
Тужливий шум лісів?
Чим, чим, чим так веселить
Поточок зпід верхів,
Що тут шумить?

Тим, тим, тим, серденько, знай,
Бо красна ся земля
Зродила й кормить тя,
Тим, тим, тим, серденько, знай,
Бо красна ся земля —
Твій рідний край.

РОЗВИВАЙСЯ, ДУБЕ.

Мел. народна.

Maestoso.

mf
Роз-ви-вай-ся ти, ви-со-кий ду-бе, ско-ро лі-то
f
бу-де, ви-би-рай-ся, мо-ло-дий пла-сту-не,
ско-ро при-каз бу-де бу-де.

РОЗВИВАЙСЯ, ДУБЕ.

Розвивайся, ти високий дубе,
Скоро літо буде,
Вибирайся, молодий пластуне,
Скоро приказ буде.

Рости, рости, березонько, струнко
На рідному полі,
Вибирайся молода пластунко,
На простір, на волю.

Простеляйтесь ви, трави шовкові,
У маю—розмаю,
Розходіться, відділи пластові,
По цілому краю

Розходіться горами, ланами,
Щоб гори звеніли,
Щоб за вами, та за пластунами
Співанки брєніли.

Та прямуйте до краси, до світла,
До чести, до волі,
Щоб своя правдонька розквітла
На своєму полі.

І ШУМИТЬ.

Мелодія народна.

Allegro moderato.

f І шу-мить, і гу-де, гу-стий до - щик па-де.

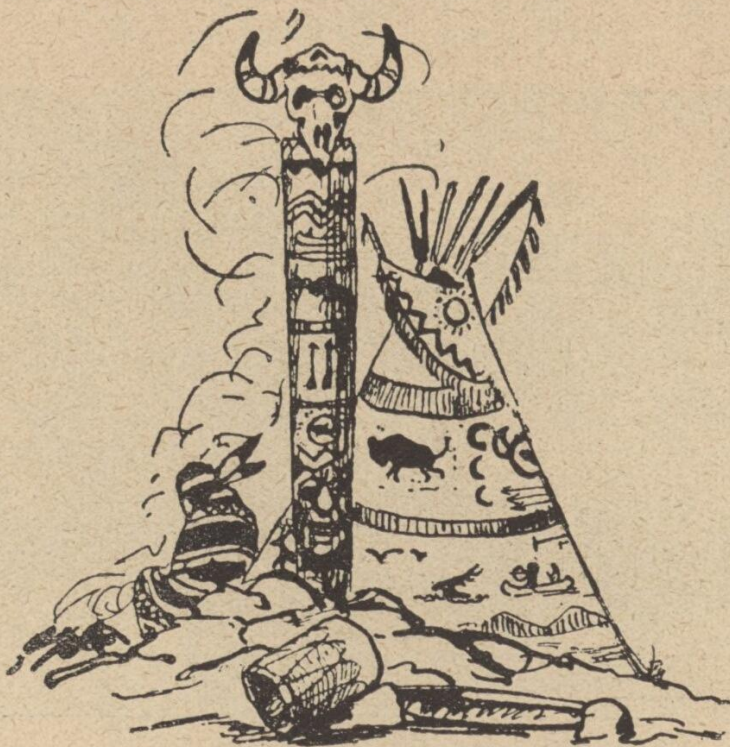
пластун дощу не боїться, тай на прогуль- ку і - де. ку і - де.

І ШУМИТЬ.

І шумить, і гуде,
Густий дощик паде,
Пластун дощу не боїться,
Тай на прогульку іде.

Чи гримить там, чи ні,
Ідуть чети стройні,
Пластунові молодому
Буря й грім не страшні.

Як іти, то іти,
Не звертати з путі,
У мрак моря, ясну зорю,
Шлях до сонця найти.

ДОЩИК.

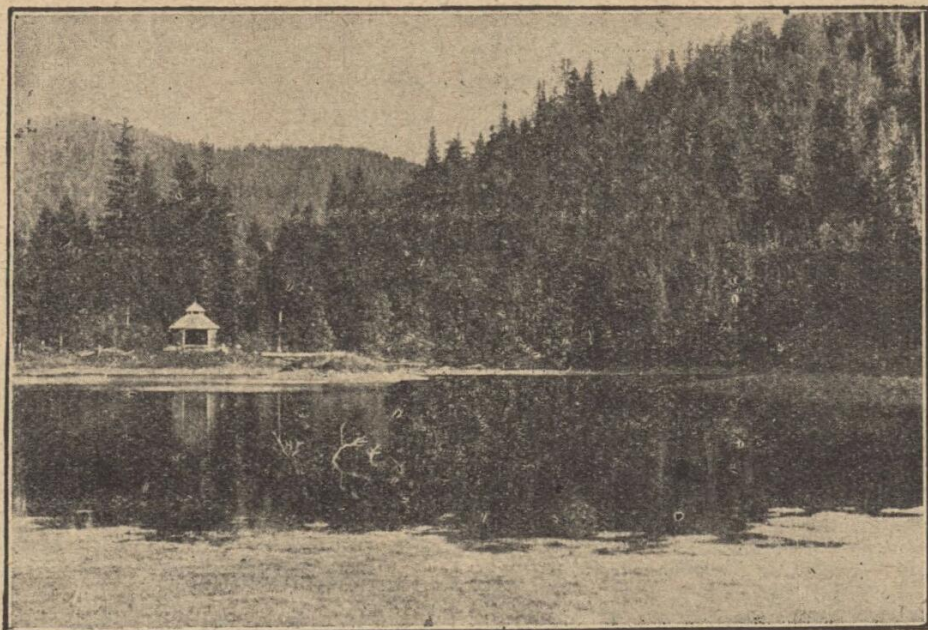
До щик, до- щик, ка - па - є дріб нь- ко,
а я зна - ю, я че - ка - ю, що пласт прийде, нь-ко.

ДОЩИК.

Дощик, дощик капає дрібненький,
А я знаю, я чекаю, що пласт прийде, ньенько.
Аж пласт іде, аж пласт іде,
Ступає весело,
А за тими пластунами
Дивитися мило.

Дощик, дощик,
Аж із стріхи летється,
Проминають юначеньки,
Лиш прапор ще веться.

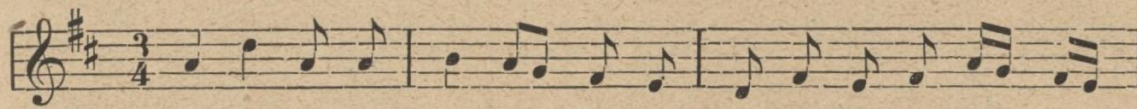
Проминають юначеньки
Четами стройними —
Бувай, ньенько, здоровенька
І я іду з ними.

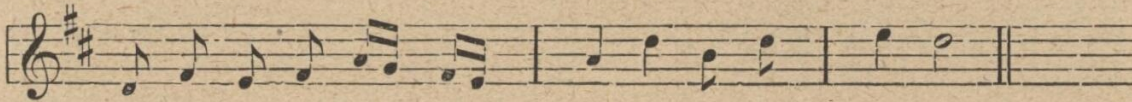
Озеро в горах.

ПЛАСТОВА*) ТУГА.

Мелодія народна.

Ле-тить го-луб та по-над зруб, а все кри-лом мах-не,

а все кри-лом мах-не, а все кри-лом мах-не.

ПЛАСТОВА*) ТУГА.

Летить голуб та понад зруб,
А все крилом махне, —
А вже мені молодому
Мандрівочка пахне.

Близь поточка калиночка,
Близь ярочка друга, —
А вже мені тут в долині
За верхами туга.

А я скину твою тугу
В глибоку яругу, —
Тай в зелену полонину
За пластом полину.**)

*) Молодеча. **) Я вітром полину.

МАЛЕНЬКА ПЛАСТУНКА*).

Valse.

Пла - стунка я ма - лень - ка як та дріб -
на я - гід - ка, так лю - блю пласт наш
рід - ний як сон - це лю - битъ квіт - ка.

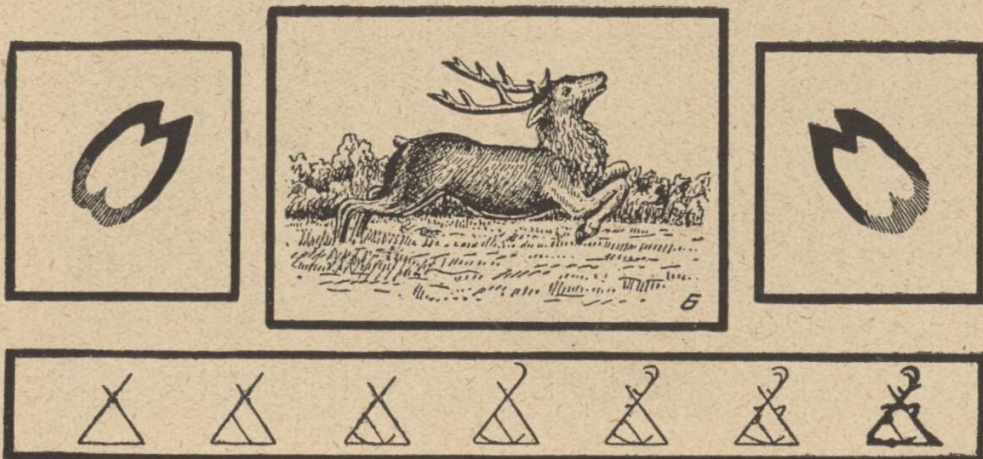
МАЛЕНЬКА ПЛАСТУНКА.*)

Пластунка*) я маленька,
Як та дрібна ягідка,
Так люблю пласт наш рідний,**)
Як сонце любить квітка.

Пластунка*) я маленька,
Як ластівка весною,
Як рибка любить воду,
Так люблю збірку***) свою.

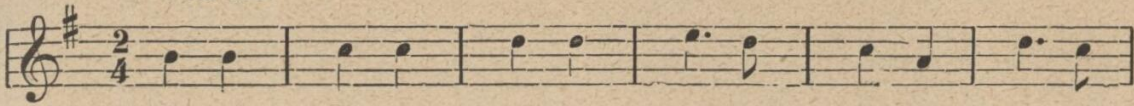
Українка я маленька,
Багато знаю й чую,
Бо люблю Підкарпаття,
Дружину пластовую.****)

*) Школярка. **) школу рідну. ***) школу. ****) науку рідну тую.

ГЕЙ, НЕ СПАТИ.

Moderato.

Гей, не спа-ти й дар-му-ва-ти, а вста-ва-ти
То за-сві-тить яс-не сон-це ще й нам, браття

тре-ба нам, Українцям. *f* Гей, до шко-ли, до на-
Де про-сві-та — там є

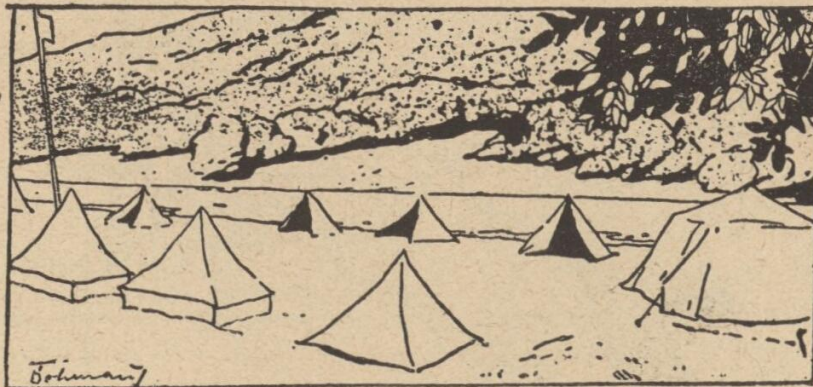
у-ки кли-че всіх нас сво-бо-да там бі да.
щастя, де ніч тем-на —

ГЕЙ, НЕ СПАТИ.

(Народна).

Гей, не спати й дармувати, —
А вславати треба нам,
То засвітить ясне сонце
Ще й нам, братя, Українцям.

Гей, до школи, до науки,
Кличе всіх вас свобода.
Де просвіта — там є щастя,
Де ніч темна, там — біда.

Табор в Бовцарах 1923 р.

РОЖЕВІЇ ЦВІТИ.

Andantino.

Ро-же-ві ї цві-ти, сві-жий ряс-т, не бу-ду так
жи-ти, пій-ду в пласт. На рід-ні-ї ни-ви,
на го-ри по-не-су я спі-ви й пра-по ри.

РОЖЕВІЇ ЦВІТИ.

Рожевії цвіти,
Свіжий ряс-т,
Не буду так жити,
Пійду в пласт.

На ріднії ниви, на гори
Понесу я співи й прапори.
Рожевії цвіти, чорний пен-ь,
Хочу в світ летіти в ярний день.

Народ свій пізнати
І звичай,
Серденьком обняти
Цілий край.

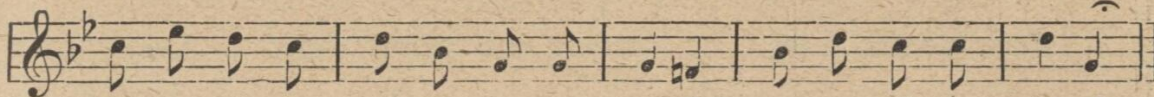

ГЕЙ, В ДУБРОВІ.

Andante.

p Гей, в дуб - ро - ві старий дуб в дуб - ро ві, ко - ло ду - ба

мо-лод-ці пла-сто-ві, ко-ло ду-ба мо-лод-ці пла-сто ві.

ГЕЙ, В ДУБРОВІ.

Гей, в дуброві старий дуб
в дуброві,

Коло дуба молодці
пластові.*)

Гей ти, дубе, високий
наш дубе,

Хто шуміти після тебе
буде?

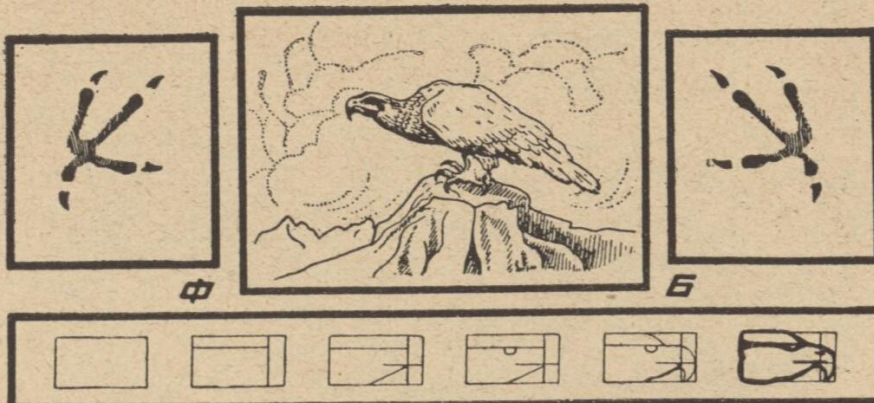
Не журіться, діти,
не журіться,

Кругом себе пильно
подивіться.

Молоденькі дубки
зеленіють,

Мої шуми в дуброві
леліють.

*) Кругом діти веселі, здорові.

ГЕЙ, ПЛАСТ ІДЕ.

Живо.

Музика М. РОЦАХІВСЬКОГО.

Гей, пласт і де, як той мак цвіте. Гей! ко-му при-
 ко- му при-кре
 кре на-ше ді ло, кому при- кре, нам о — но святе!
 на-ше ді-ло, ко-му при-кре, гей, нам о — но святе!

ГЕЙ, ПЛАСТ ІДЕ.

Гей, пласт іде,
 Як той мак цвіте,
 Кому прикре наше діло,
 Нам оно святе.

Гей, пласт иде,
 Топірцями брень,
 Кому люба чорна пільма,
 А нам ясний день.

Гей, пласт іде,
 Чобітками гоп,
 А ми наших пластунів
 Привитаймо „Скоб“.

Пластун спостерегає.

ГЕЙ, ХОДИЛИ.

Мелодія народна.

Гей, хо-ди-ли пла-сту-ни че-рез плай —
 че-рез плай, роз-пу-сти-ли спі-ван ки на весь
 край, на весь край.

ГЕЙ, ХОДИЛИ.

Гей, ходили пластуни
 Через плай,
 Розпустили співанки
 На весь край.
 Гей, звеніли співанки
 ■ ■ Всю весну,
 Розбудили Верховину
 Изо сну.

В таборі Бовцари 1923. р.

ЗАШУМІЛИ ВЕРБИ.

Marciale.

За - шу - мі - ли вер - би при по - то ці,
гей, гей, гей, до - ли - на - ми.

ЗАШУМІЛИ ВЕРБИ.

Зашуміли верби при потоці,
Гей, гей, гей, долинами.
Збирайтеся ви, хлопці молодці,
Гей, гей, гей, з пластунами.
Збирайтеся ви, хлопці м лодці,
Гей, гей, гей, та у гори.
Несіть ваші ковані топорці
Гей, гей, гей, межі орли
Та щоб наша руськая країна
Гей, гей, гей, гомоніла,
Та щоб наша пластовая слава
Гей, гей, гей, гей, не змарніла!

Гуцульська церква.

ЗЕЛЕНА ВЕРХОВИНА.

Tempo di Valse.

Зе- ле-на Вер-хо ви- на най-красший в сві ті
го-ра- ми до- ли- на, рос-кош-ный земный рай

край — між В до- ли- ні річ- ка веть-
ся, в ка- ли-нах бе- ре- ги, І со-ніч-
ко смі-еть-ся, ці-лу- е в день лу- ги.

М П ДГОРЯНКА :

ЗЕЛЕНА ВЕРХОВИНА.

Зелена Верховина
Найкрасший в світі край,
Між горами долина,
Роскішний земний рай.

В долині річка веться,
В калинах береги,
І сонічко сміється,
Цілує в день луги.

А в ночі, срібні ночі
Щебече соловій,
І лине спів дівочий
Росою по траві.

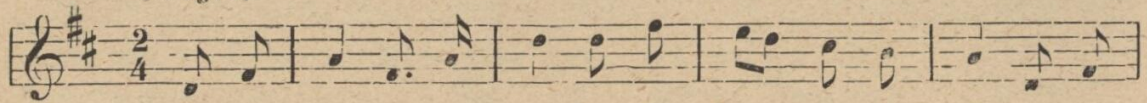
І тужить десь трембіта,
Трембіта із верха,
Аж чаром оповита,
В долині затиха.

І плеще десь весельце,
Сопілочка гуде,
І тужить чиєсь серце
Горяче, молоде.

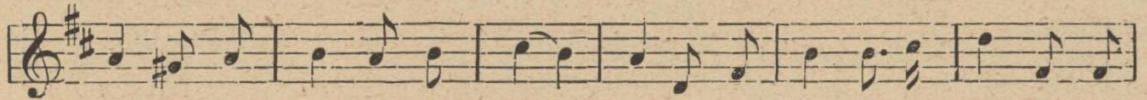

ПІСНЯ ПІДКАРПАТСЬКИХ ПЛАСТУНІВ.

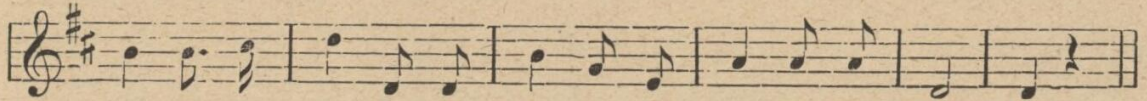
Музика Л. СИЧА.

Al ego.

Пласту- ни ми у- сі, спілзні ду- хом у- сі, ме-та

сплізна ста-лить на шу дружбу покло- ня- е- мо- ся Правді,

Во-лі, Кра сі і на- ро- до ви слу- жи- мо слу- жбу.

ПІСНЯ ПІДКАРПАТСЬКИХ ПЛАСТУНІВ.

Пластуни ми усі, спільні духом усі,
 Мета спільна сталить нашу дружбу,
 Поклоняємось Правді, Волі, Красі
 І народови служимо службу.

Ми лелієм в серцях до просвіты любов,
 До діл смілих куємо одвагу.
 Ми високо несем пластову хоругов
 І ніколи не хилимо стягу.

У житевій журбі не забави й танки,
 А труд щирий дає нам розраду,
 Ми героям плетем невянучі вінки,
 А погордою клеймимо зраду.

Мы любимо нарід у час добрий й лихий.
 Наше місце на рідному полю.
 Ми готові пройти всі тернові шляхи,
 Щоб край рідний мав волю и долю.

Бо народне добро наша ціль и мета,
 Вінець наших всіх діл і завзяття.
 Все дамо, щоб цвіла сторононька свята
 Наше рідне буйне Підкарпаття.

БАЖАННЯ.

Л. СИЧ

Allegretto con moto.

Пішла би я з пластом до та бо- ру, До сонця до
 во лі до просто-ру Пусти ме-не, мати, з пластом вандру
 ва ти, з пластом вандру-ва-ти до та-бо- ру.

М. ПІДГОРЯНКА:

БАЖАННЯ.

(Донечці Одарці).

Пішла би я з пластом до табору,
 До сонця, до волі, до простору —
 Пусти мене, мати, з пластом вандрувати,
 З пластом вандрувати до табору.

Встала б я, мамко, рано — вранці,
 Бігла б росою по полянці —
 Ішла би по воду до чистого броду,
 До чистого броду рано вранці.

Сиділа-б при ватрі кожний вечір
 При мові — розмові — молодечій.
 Гляділа-б де схочу, як зірки мигочуть,
 Як зірки мигочуть кожний вечір...

Стояла-б на варті по приказу,
 Всю ніч не здрімала-б ані разу.
 Хоч скучно, хоч темно, стояла би вірно,
 Стояла би вірно по приказу.

ГЕЙ, ТАМ ПІД ГОРАМИ.

Ск. ро.

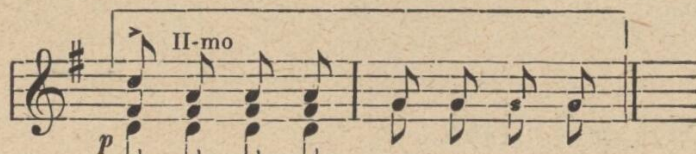
Апр. М. Пі. м.

Гей там, гей там під го-ра-ми ід - е пласт наш з прапорами.

Раз два раз-два, хлопці смілі, а дів-ча-та вишні спілі.

а дів-ча-та вишні спілі.

ГЕЙ, ТАМ, ГЕЙ, ТАМ ПІД ГОРАМИ.

Гей, там, гей, там під горами
Іде пласт наш з прапорами.
Раз-два, раз-два, хлопці смілі,
А дівчата вишні спілі!

Гей, там, гей, там в верх пляями
Пливуть чети ручаями.
Раз-два, раз-два, пісні ллються,
Над четами орли вються!

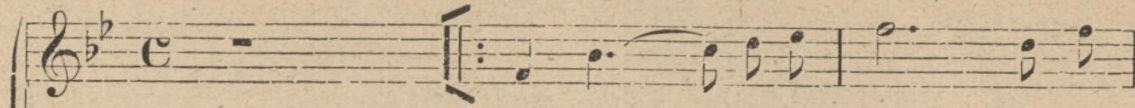
Позір, хлопці! Пристанемо,
На край рідний поглянемо.
На край рідний, верхи сині,
Білі села у долині.

ЧЕРЕЗ СЕЛО ПУТЬ.

Аранж. (позч. мелод.) М. РОЦАХІВСЬКОГО.

1. Че-рез се-ло путь, пласту-
2. Ку-ди о ни йдутъ, пра-пор-
гей, пласту-
гей, пра-пор-

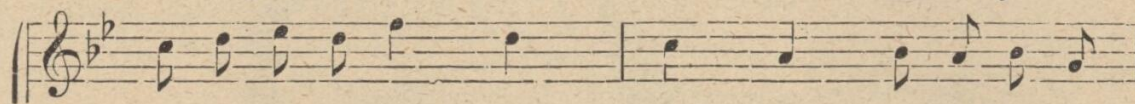
1. Че - рез се- ло путь, гей,
2. ни- йдутъ гей,

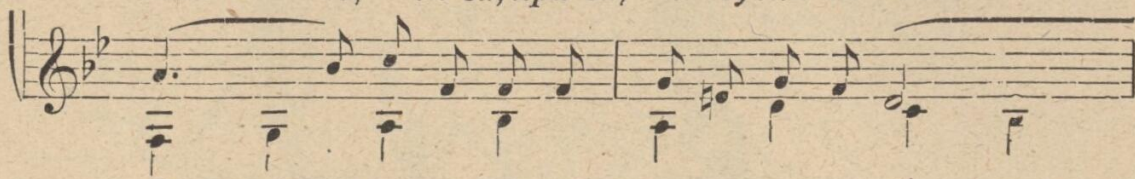
ни	—	пласту-	ни	—	там йдутъ.
ці	—	прапор-	ці	—	ся вють.
ни	—	пласту-	ни	—	там йдутъ
ці	—	пра-пор-	ці	—	ся вють } скоро,

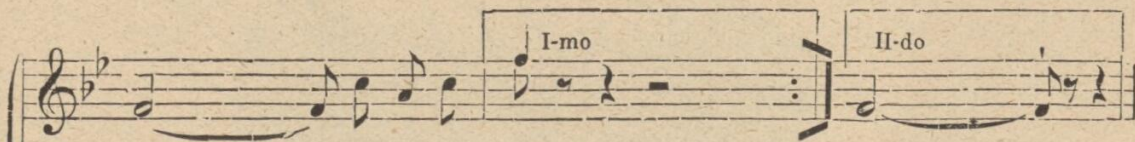
пласту-ни	там йдутъ,
пра-пор-ці	ся вють, скоро

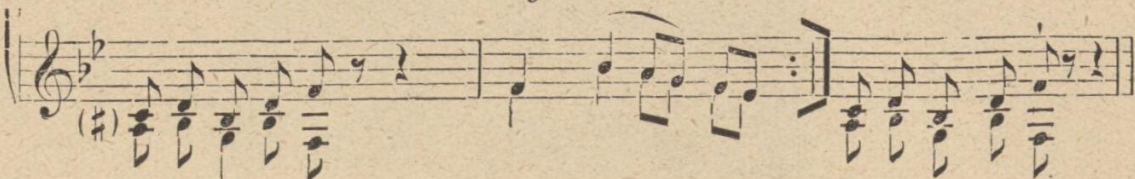
ско-ро, жва-во, лі-ва, пра-ва, а буб-ни-ки
жва-во, лі-ва, пра-ва, а бубни-ки бють

жва ————— во,

бють, бубни ки бють бють.
Ку-ди о-

а бубни-ки бють. Ку-ди — о — а бубники бють.

ЧЕРЕЗ СЕЛО ПУТЬ.

Через село путь, пластуни йдуть,
Скоро, жваво, ліва, права,
А бубники бють!

Куди они йдуть, прапорці ся вють,
Скоро, жваво, ліва, права,
А бубники бють!

ДРІБУШКА

Ноти: підручник шведської руханки.

Му-зи-ка грає дрібно, дріб-ненько, пари гу-
 ляють ще й ве се-ленько. За ручки взялись,
 ножки тор-кнулись, назад по-дались и за кру-тились.
 и закру-тились.

ДРІБУШКА

Музика грає дрібно, дрібненько,
 Пари гуляють ще й веселенько.
 За ручки взялись, ножки торкнулись,
 Назад подались і закрутились.

Пара дрібоче скоренько-скоро,
 Личка діточі кружляють в коло.
 В ліво крутились, ще й звеселились,
 В право пустились тай потомились.

Тепер спінемо в повільном ході,
 Пісню почнемо в спільній злагоді.

Табор чеськ. пластунів в Квасові.

АРКАН.

Allegro non troppo.

Гей, ко-би то зна-ти, де пла-сту та-бо-ри,
 пішли б ми гу-ля-ти у си ні і — го ри. Ой, ар-
 Ар-кан
 ка — не, ар-ка-ноч-ку, ви-би-рай со-бі
 дріб-ний, хлопці як ду-би, дів-ча-та крас-ні,
 дів-чи-ноч-ку.
 ве-селі, любі.

АРКАН.

Гей, коби то знати, де пласту табори,
 Пішли б ми гуляти у сині гори.
 Та як не гуляти, як пісня щебече,
 Як рідная нота нас до танцю кличе.
 Співаймо, гуляймо дні весни утішні,
 Пластунни як орли, пластунки як вишні.

Ой, аркане, арканочку, вибирай собі дівочку.
 Аркан дрібний, хлопці, як дуби,
 Дівчата красні, веселі, любі.

Праця у кухні в чеському таборі. Квасово.

МИ ЙДЕМ ВПЕРЕД.

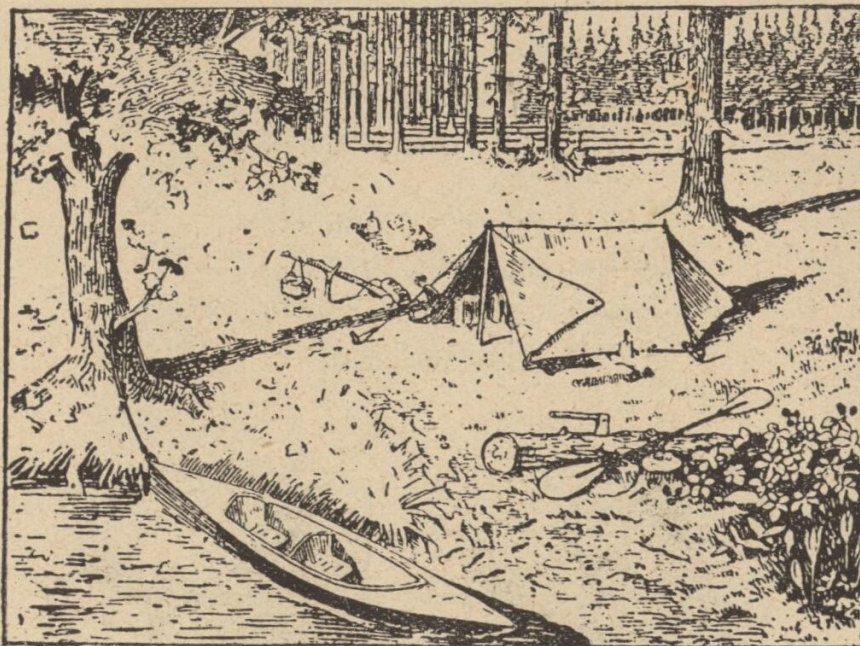
Marciale.

Ми йдем впе-ред, над на ми ві-тер ві-є і рідні нам вкло-
 няю п'ся жита, од ра-д) - сти аж сер-це мліє, здо-
 ровий дух і го ло- ва. — од ва.

МИ ЙДЕМ ВПЕРЕД.

Ми йдем вперед, над нами вітер віє,
 І рідні нам вклоняються жита,
 Від радості аж серце мліє,
 Здоровий дух і голова.

І ліс шумить, і ясне сонце сяє,
 Гремлять пісні, аж землянка свята
 Дрожить під нами, дорога,
 Веселий дух і голова.

Табор двох пластунів.

ВІЄ ВІТЕР.

Ходом. Один.

І Сурма.

Ві-є ві-тер, ві-є буй-ний, ду-ба на-ги-
на-е, Си-дить хло-пець се-ред по-ля
тай ві-тру пи-та-є.

ВІЄ ВІТЕР.

Віє вітер, віє буйний,
Дуба нагинає,
Сидить хлопець серед поля
Тай вітру питає.

„Скажи, вітре, скажи, буйний,
Де є наша доля,
Де є щастя, де надія,
Де слава и воля?“

Йому вітер повіває,
Каже: „Знаю, знаю,
Твоя доля молоденька
Тут у нашім краю.

У пластовім*) товаристві
Добро знайдеш, брате,
З ним ти можеш красно жити,
З ним й працювати“.

*) Рідному.

НА УЛИЦИ.

Allegretto.

На у-ли-ци скрипка грає мене ма-ти не пускає
ой, ой, ой, ме-не ма-ти не пуска-є, ой, ой, ой.

НА УЛИЦИ.

(Народна).

На улици скрипка грає,
Мене мати не пускає, ой-ой-ой!
Пусти-ж мене, моя мати,
На улицю погуляти — хоть на мить!
Иди, доню, тай не гайся,
На улицю, тай вертайся — не забудь!
На улици гуси пасла,
Наскладала миску масла, добре й так!
Миску масла, миску сира,
Пластунів*) всіх запросила, гей-я-гей-я!

*) Школярів.

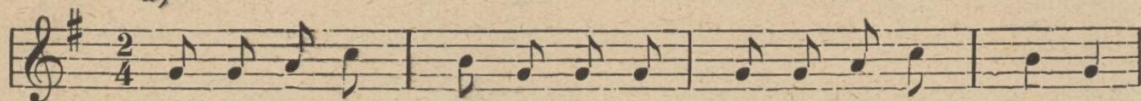

ПЛАСТОВІ КОЛОМИЙКИ.

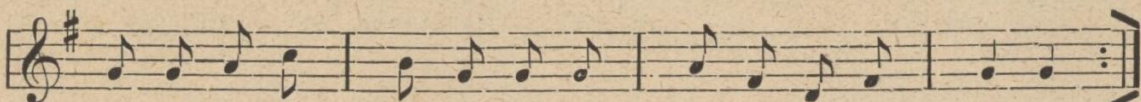
Мелодія нагодна

Allegro.

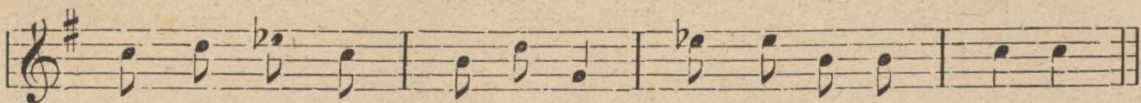
а)

Пластун любить ліс зе-лений і матір при- ро- ду,

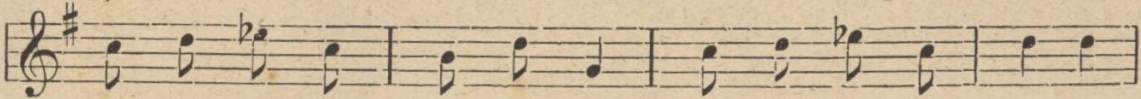

він не зрадить сво-го кра-ю і сво-го на- ро-ду.

Гей на сві ті, ю на ки, ли-ха то-го си-ла,

б)

пла-сту-но-ви й день не день без доб-ро-го діла.

С. ЧЕРКАСЕНКО :

ПЛАСТОВІ КОЛОМИЙКИ.

- а) Юнак любить ліс зелений
І матір природу,
Він не зрадить свого краю
І свого народу.
- б) Гей на світі, юнаки,
Лиха того сила,
Пластунови й день не день
Без доброго діла.
- а) Пластун любить пластуна,
Як рідного брата,
Пластун любить і рослини
І цвіти, звірята.
- б) Гей, пластуне молодий,
Любиш сонце й зорі,
Пластун завсе веселенький,
Чи в щастю, чи в горі.

- а) Чиста душа, чиста мова,
Чисте в нього тіло,
Він і доброму й лихому
В очи гляне сміло.
- б) Гей, пластуно молоденький,
До танцю охочий,
Танцював би цілі дні,
Танцював би й ночі.
- а) Пластун в танцю дуже пильний,
Підківками креше,
А із людьми пластун словний,
Ніколи не бреше.

Ужгор. пластуни на Вигорляті „Морське око“.

ЧИ Я В БАТЬКА.

Народна.

Larghetto.

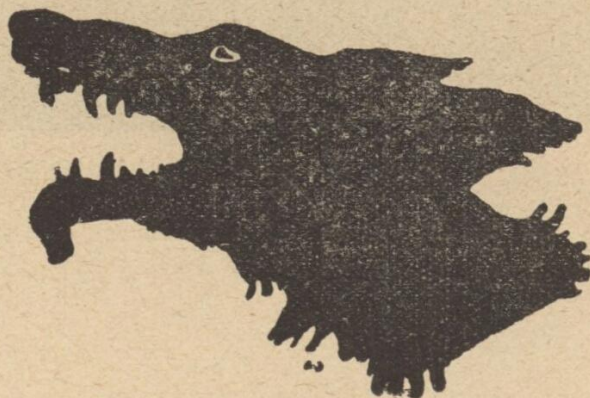
mp
 Чи я в бать- ка не ді-ти-на, чи так?
 Чи я в нень- ки не дів-чи- на як мак?
 Чо-муж ме-ні жалъ завдають і до пласту не пуска-ють?
 Та-ка до- ля мо- я, гір- ка до- ля мс- я!

ЧИ Я В БАТЬКА.

Чи я в батька не дітина — чи так?
 Чи я в пеньки не дівчина — як мак?
 Чомуж мені жалъ завдають,
 Тай до пласту*) не пускають?
 Така доля моя,
 Гірка доля моя!

Ой, склонюся до батенька мого
 Та попрошу від серденька всього:
 Пустить мене, батьку, мати,
 З пластом в гори** погуляти,
 Бо там доля моя,
 Бо там доля моя!

*) Шкєли. **) З ш олягками.

МАЛЕНЬКІ ГОРОЖАНЕ.

Муз. М. РОЦАХІВСЬКОГО.

Ма ленькі на-ші но ги, та знають сво-ю путь: на

службу своему краю, як виростуть пій-дуть. Ма- дуть.

М. ПІДГІРЯНКА:

МАЛЕНЬКІ ГОРОЖАНЕ.

Маленькі наші ноги,
Та знають свою путь:
На службу своему краю,
Як виростуть, пійдуть.

Маленькі наші руки,
Та в силу ще зростуть.
В хосен рідного краю
Весь труд свій віддадуть.

Маленькі наші серця —
Велика в них любов:
З нас кождий за край рідний
Життя дати готов.

СОЛОВІЙ.

Мелодія народна.

Allegro moderato.

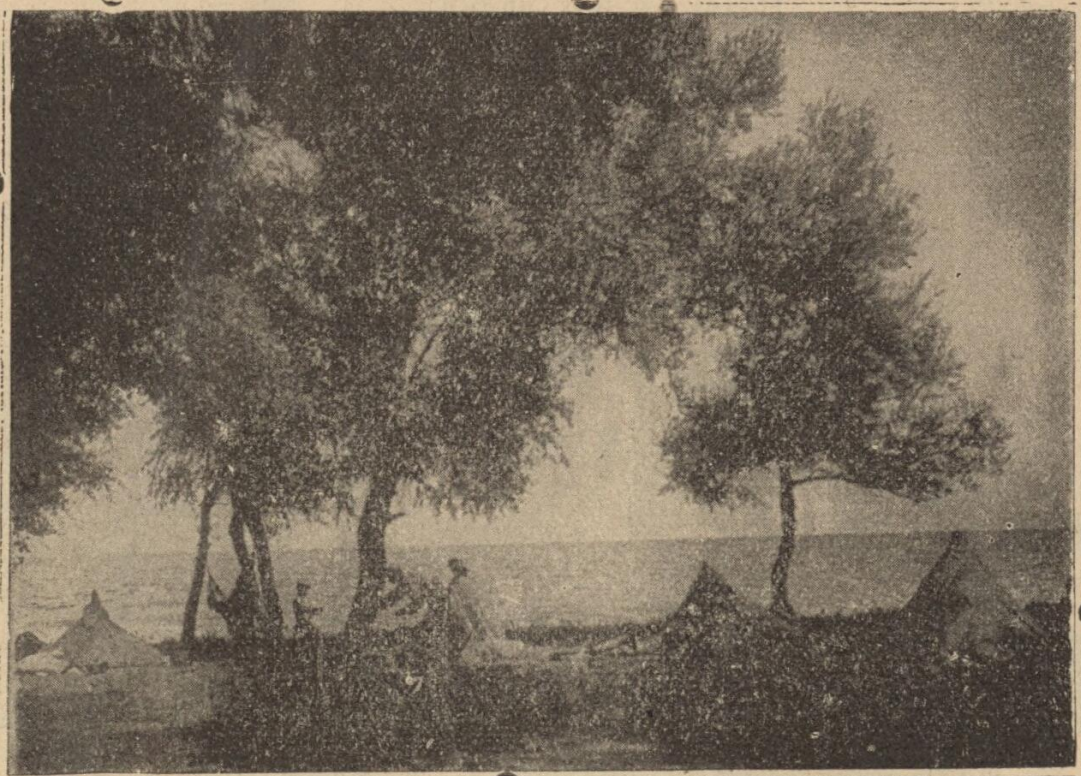

Со-ло-ві-ю ма-ленький, ма-еш голос то-ненький.
За-спі-вай же ти мені в моїй рідній сто-ро-ні.

СОЛОВІЙ.

Соловію маленький,
Маєш голос тоненький.
Заспівай же ти мені
В моїй рідній стороні.

Бо я в рідній стороні,
Усі труди при мені —
Дорогая родина,
Пластовая дружина.

Гори-доли перейду,
Ліпших друзів не найду.
Все допоможуть, порадять,
А ніколи не зрадять.

Табор коло моря.

ГЕЙ, ТИ, ЯСНИЙ МІСЯЧЕНЬКУ.

Народна.

Andantino.

Гей, ти, я-сний мі-ся-ченьку, що по
не-бі пла-ва-єш? Гей, ти, хлопче, хлопче юна-
ченьку, а деж ти ся зби-ра-єш?

ГЕЙ, ТИ, ЯСНИЙ МІСЯЧЕНЬКУ.

Гей, ти, ясний місяченьку,
Що по небі плаваєш?
Гей, ти, хлопче, хлопче-юначеньку,
А деж ти ся збираєш?

Гей, я плину, плину у гостину
До вечірної зорі,
Я гуляю, гуляю, по краю
З пластунами*) на волі.

*) З школярами.

Хлопчий табір в Коб Полянi 1926 р.

ГЕЙ, БИЧКІВСЬКІ ПЛАСТУНИ.

Музика ДЕМУЦЬКОГО.

Allegro giusto.

mf
Гей, бич-ків- ські пластуни, хлопці як о-рі-хи
Пла-сто-ви да- дуть во- ни не ма- ло- і вті- хи.
f
Гей, хлопці і дівчата, руські діти всі до пласту,
гей, сильно бистро обе-режно та ще й красно, гей.

ГЕЙ, БИЧКІВСЬКІ ПЛАСТУНИ.

Гей, бичківські пластуни,
Хлопці як оріхи,
Пластови дадуть вони
Не малої втіхи.

Гей, хлопці і дівчата,
Руські діти, всі до пласту, гей,
Сильно, бистро, обережно,
Та ще й красно, гей!

Тай бичківські пластунки —
Ягідки з калини,
І пластові книжочки
Читають що днини.

Гей, хлопці і дівчата...

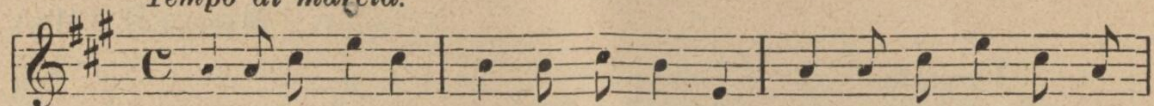
Та всі враз такі охочі,
До праці й науки,
Бо здорові у них очі,
Голова і руки.

Гей, хлопці і дівчата...

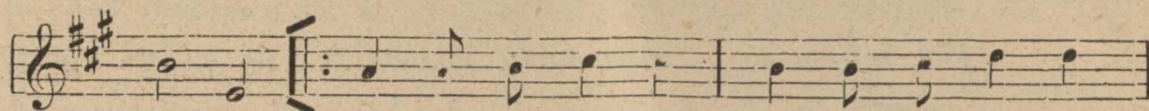

ГЕЙ, НЕ ЗАБУДЬТЕ.

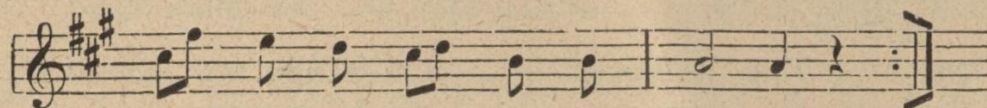
Tempo di marcia.

Гей, не забудь-те, пла-сту-ни брат-тя, що в нашій школі там

ста-лось Як враз до пла-сту на поклик вож-дя

пять-де-сять хлоп-ців впи-са-лось

ГЕЙ, НЕ ЗАБУДЬТЕ.

Гей, не забудьте, пластуни-браття,
Що в нашій школі там сталося,
Як враз до пласту на поклик вождя
Пятьдесят хлопців вписалось.

Пятьдесят хлопців, двадцять дівчаток —
Сімдесят разом до пласту,
Щоб змагатись у добрім ділі,
Щоб в біді не пропасти.

Воля, просвіта, пласт й наука
Збудять ізнов Підкарпаття.
Будем за них ми, браття, стояти,
Сила у нас є й завзяття!

ТАБОР В КОБИЛЕЦЬКІЙ ПОЛЯНІ.

Музика Л. СИЧА.

Marciale.

Гей, пій-де-мо, пластуни молодці, на ви-со-ку
го-ру, Там найде-мо в лі-сі при по-то-ці
мі-сце для та бо-ру бо-ру

М. ПІДГІРЯНКА:

ТАБОР В КОБИЛЕЦЬКІЙ ПОЛЯНІ.

Гей, підемо, пластуни-молодці,
На високу гору,
Там найдемо в лісі при потоці
Місце для табору.

На поляні, та на Кобилецькій
Зашуміли вітри
Звідтам нашої пісні молодецькій,
Далеко дзвеніти.

Задзвеніли пісні на Полянні,
У Бичкові чують,
Беруть хлопці широкі крисані,
У табор мандрують.

Гей, на горі огонь таборовий,
На долині видко,
Збираються пластунки веселі
До табору швидко.

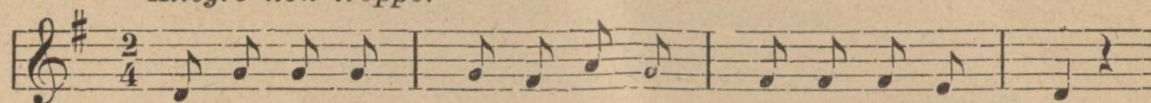
Гей, на горі огонь таборовий,
На долині жарко,
Хто не піде у табор пластовий,
Тому буде жалко.

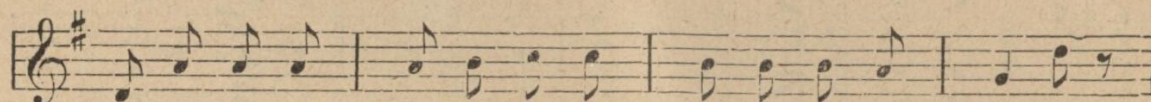

В НАШІМ СЕЛІ У БИЧКОВІ.

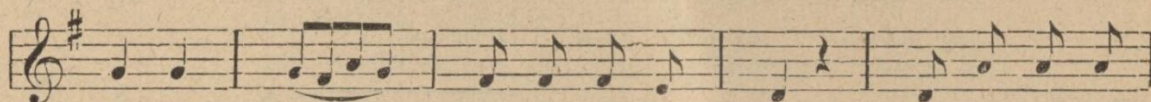
Народна

Allegro non troppo.

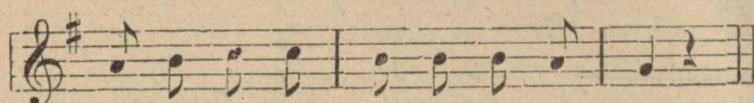
В нашім селі у Бич-ко-ві ста ла-но-ви-на;

горожанська руська школа у се-ло при-йшла, гей,

гей, гей, гей — ста-ла но-ви-на горожанська

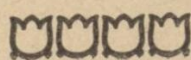

руська школа у се-ло при-йшла.

В НАШІМ СЕЛІ У БИЧКОВІ.

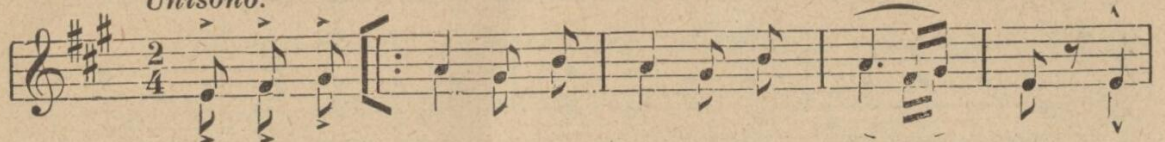
(Народна.)

В нашім селі у Бичкові
 Стала новина:
 Горожанська руська школа
 У село прийшла.
 А як прийшла, засвітила
 На ціле село,
 Щоби нашим Русинам всім
 Було весело.
 Гей, ти, брате, тай сусіде,
 Маєш синів сім,
 Дай у школу хоч чотири,
 Буде добре всім.
 Гей, ти, сестро тай сусідко,
 Маєш дочок три,
 Ти у нашу руську школу
 Хоч дві з них пошли.
 Гей, чи знаєш любий брате,
 Що наука є?
 То добро, гаразд и щастя,
 То життя твоє.
 З просвітою прийде щастя
 У наш рідний край. —
 Іду, іду в руську школу,
 Боже помагай!

ЗАШУМІТЬ.

Музика М. РОЦАХІВСЬКОГО.

Energico.
Unisono.

За-шуміть в кри-ла ви ор-ли плас — то — ві, в го-
ру пря- муй-те свій лет —

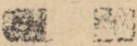

ру пря- муй — те свій лет Над на- ши
чу- до — — — ві над

го- ри, ті гор- ді, чу- до — — ві над си- ній
не-ба на- мет

не — — — бана- мет. Махне-те жде!

М. ПІДГІРЯНКА :

ЗАШУМІТЬ.

(Присвята бичківському пластові).

Зашуміть в крила ви, орли пластові,
В гору прямуйте свій лет —
Над наші гори, ті горді, чудові,
Над синій неба намет.

Зір свій знімайте на досвітні звізди
В життя найраншій порі,
Бо з скельних гнізд ви, з високих гнізд ви,
А шляхи ваші в горі.

Махнете крилами — і пітьма загине,
Зима заміниться в яр.
Злітайте в гору ви, племя орлине,
І кличте сонце із хмар.

Вигляне сонце — тоді сніг потахне,
Народ у поле піде.
Орлята, бистро Весна красна пахне,
Земля робітників жде...

Ужгородські пластуни в лісі.

ПІД ЛІСОМ ДОЛИНА.

Народна.

Tempo di marcia.

Під лі-сом до-ли-на там гуля-є,
ши-ро-ка зе-ле-на

по-хо-жає пластова дру-жи-на жи-на.

I мо II-do

М. ПІДГІРЯНКА :

ПІД ЛІСОМ ДОЛИНА.

(Пісня ясінських пластунів).

Під лісом зелена,
Широка долина.
Там гуляє, похожає,
Пластова дружина.

По долині пути
Ізмяти і рути.
Поставали, заспівали
Та далеко чути.

Вітри прилітають,
Співанки збирають,
Та розносять, та голосять
По цілому краю.

КОМАР.

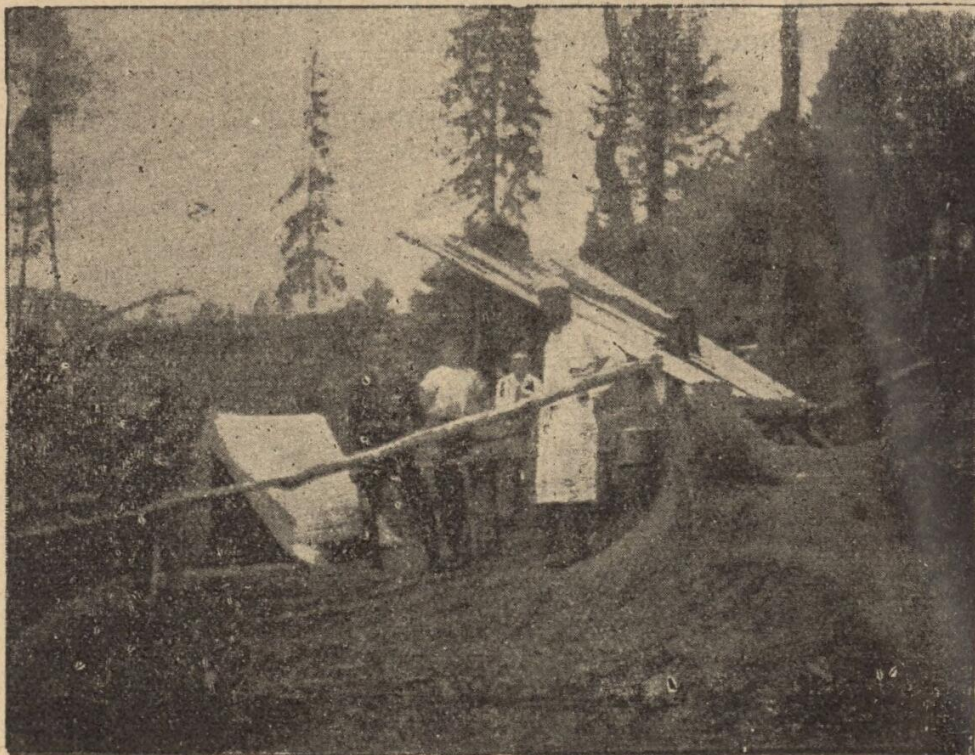
Народна.

Allegro moderato.

Гей, щож то за шум у чи- нив- ся, гей,
що ко-мар тай із му- хов а же-нив- ся.

КОМАР.

Гей, щож то за шум учинився?
Гей, то комар тай із мухов оженився.
Взяв він собі жінку невеличку,
Гей, що не вміла догодити чоловічку
Що не вміла шити, прясти, ні варити,
Що не вміла з комариком добре жити.
Зірвалася шуря-буря,
Гей, она того комарика з дуба здула.
Гей, упав же він з високости,
Тай побив, потрощив собі кости.
Гей, щож то за шум учинився?
То комар впав із дуба, тай убився.

У кухні Табор в Коб. Полянні 1926 р.

ВЕЧІР В ВЕРХОВИНІ

Andantino.

Ве чір в Верхо ви ні зо ря- ми сі я- ний,
 в місяцю купаний — рай. Вийшов на сторожу
 пластун розмрі-я-ний у зе- ле- не- сенъ-кий гай.

ВЕЧІР В ВЕРХОВИНІ.

Вечір в Верховині, зорями сіяний,
 В місяцю купаний — рай.
 Вийшов на сторожу пластун розмріаний
 У зеленесенький гай.

Стоять березоньки, як зачаровані,
 Як ті князівни у снах.
 Ясними перлами, як з срібла ковани,
 Стоять їм роси в ногах.

Линуть легесенько шуми Бескидові
 Десь аж над Тису у луг —
 Шепчуть тихесенько думи прадідові
 І все заслухане в круг.

Слухають зіроньки в небі розпилені,
 Місяць у срібнім човні,
 І верби сивії в воду похилені
 І та русалка на дні...

ТИХА ТИСА.

Moderato.

Ти-ха Ти са чисту во-ду
не-се мі-сяць сріб-лом до-рі
жень-ку пи-ше.

ТИХА ТИСА.

Тиха Тиса чисту воду несе,
Місяць сріблом
Доріженьку пише.

А на філі човничок новенький,
У човенці пластун
Молоденький.

Пливе човен на сріблестій путі,
Із човенця співаночку
Чути.

Уже зникли човен і весельце,
Лиш та пісня осталася
В серці.

МІСЯЧНА НІЧ В ТАБОРІ.

Музика Р. КУПЧИНСЬКОГО

Місяць над го-ра-ми ясний та-кий, зорі так моргають з
хмар. Цвіт че-рем-ши — ни бі лий, ря-сний,
ніжний, пахучий, як чар. В мі-сячну ніченьку
груди ю-на-ка пісень - мрій повна така. ка

М. ПІДГІРЯНКА:

МІСЯЧНА НІЧ В ТАБОРІ.

Місяць над горами ясний такий,
Зорі так моргають з хмар.
Цвіт черемшини білий, рясний,
Ніжний, пахучий, як чар.
В місячну ніченьку груди юнака
Пісень — мрій повна така...

Місячна ніченька іде у ліс,
За ручку мрію веде.
Мережить зілячко, перлами рос,
По стежках срібло кладе.
І все затихло по стежках тих,
Лише табор не затих.

Ватра займається, ватра горить,
Іскри летять висше гір.
В-коло товариство, дружнє сидить,
Пісня лунає до зір.
Пісня лунає, пісня дзвенить,
Душу в простори манить...

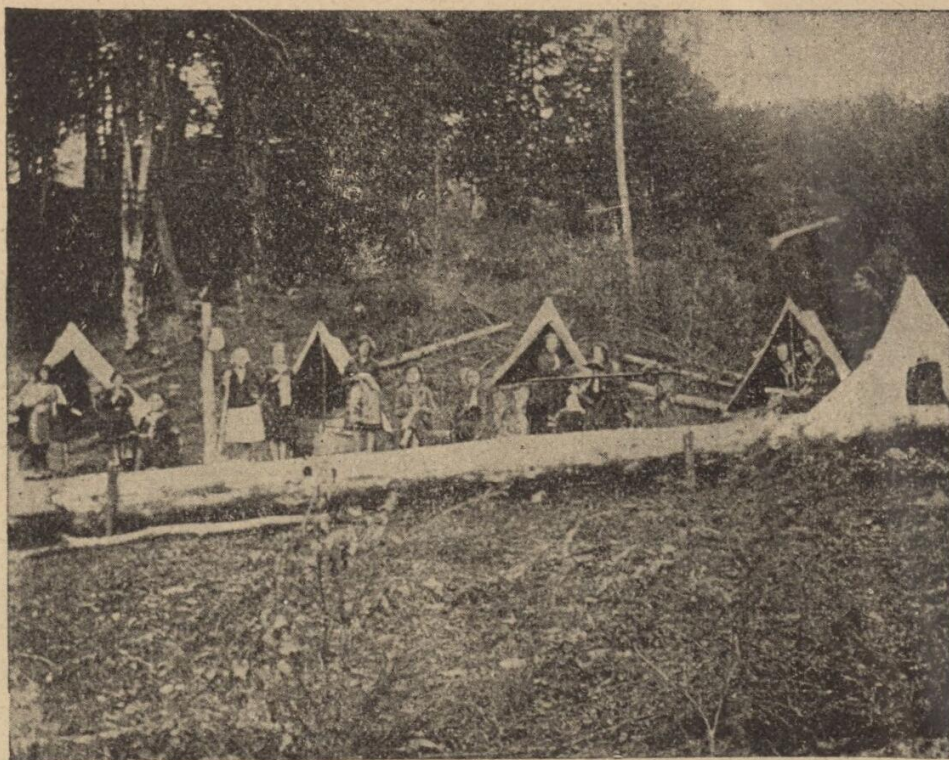

ЦВІТ УКРАЇНИ

Музика ЯРОСЛАВЕНКА

Andantino.

mf
Цвіт України й краса, ско-бів ор-ли-ний ми
рід, ясні ве-се-лі в нас ли-ця, лю-би-мо во-лю і
світ Пласт наша гор-дість і мрі я, для вітчи-ни все наші
труд, буй-ний внім порив, на-ді-я в пласті росте новий
люд. Браття пора нам стати в ряд, стяг пластовий підій
ми-ти, сла ву Вкра-ї ні прид батъ.

Дівочий табір в Коб. Полянці 1926 р.

ЦВІТ УКРАЇНИ.

Цвіт України і краса,
Скобів орлиний ми рід.
Ясні, веселі в нас лица,
Любимо волю і світ.

Пласт наша гордість і мрія,
Для вітчизни се наш труд,
Буйний в ній порив, надія,
В пласті росте новий люд.

Браття, пора нам стати в ряд,
Стяг пластовий підіймати,
Славу Вкраїні придбать.

Сонце по небі колує,²
Знають і зорі свій шлях,
Вітер невпинно мандрує
По Українських полях.

Ми сонця ясного діти,
Вільного вітру брати, —
Маєм в безділлю змарніти,
Пути життя не найти?

Браття, пора нам стати в ряд,
Стяг пластовий підіймати,
Славу Вкраїні придбать.

НІЧКА.

Музика ЯРОСЛАВЕНКА.

Ні-чень-ко ніж-на-я, тепло-ю ла-ско-ю
 нас ти дару-єш, шепо-том пестоців, див но-ю каз ко-ю,
 сном зача-ру-єш, сном за ча ру-єш.

С. ЧЕРКАСЕНКО :

НІЧКА.

Ніченько ніжня, теплою ласкою

Нас ти даруєш:

Шепотом пестоців, дивною казкою,

Сном зачаруєш.

Тихо шепочеться з зорями ясними

Темна діброва, —

Душу підносить нам хвилями красними

Тая розмова.

Ніченько зоряна! Снами чудовими

Будемо спати.

Вкрий же нас долі і щастя покривами,

Ніченько - мати!

НАШ РІДНИЙ КРАЙ.

Музика В. ЧАБАНЮКА.

Adagio.

Наш рідний край, о любі браття, Пер-
 ли-на Божа на зем-лі. Наш край зе-ле-не Підкар-
 паття, зе-ле-ні го-ри в сріб-ній млі.

П. СТАХ.:

НАШ РІДНИЙ КРАЙ.

Наш рідний край, о любі браття,
 Перлина Божа на землі.
 Наш край — зелене Підкарпаття,
 Зелені гори в срібній млі.

За рідний край до бою сміло
 Відважно стане кождий з нас,
 За рідні гори душу й тіло
 Віддасть без жалю в грізний час.

Хто рідний край над все кохає,
 До праці творчої ставай.
 Най процвіте і засіє
 На цілий світ наш рідний край!

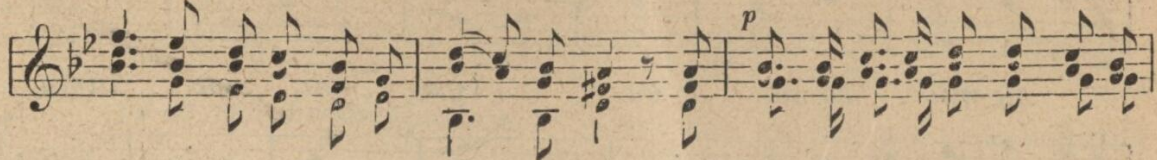

СПОЧИНЬ...

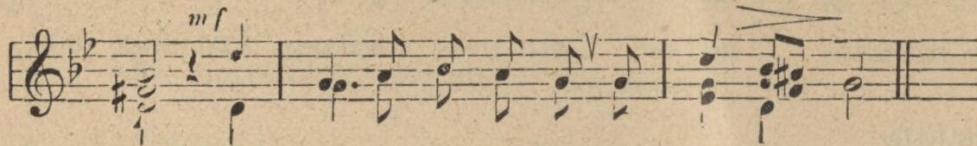
Музика Я. ЯРОСЛАВЕНКА

Andante.

Як сон чу- до вий, сон, ми- ну- ли дні. Кри-

лом вже ма-є смерти гріз- на тінь і хтось шепо-че ніжно в тиши-

ні: Ти жив, ти довго жив спо- чинь, спочинь!

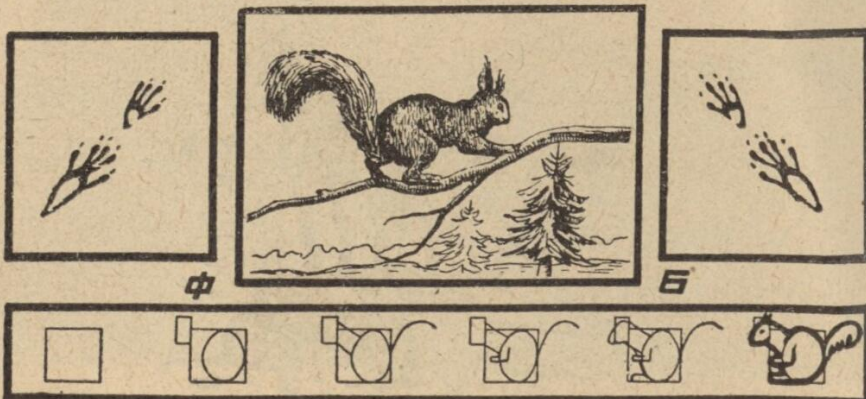
С. ЧЕРКАСЕНКО:

СПОЧИНЬ...

Як сон чудовий, сон, минули дні.
 Крилом вже має смерти грізна тінь,
 І хтось шепоче ніжно в тишині:
 „Ти жив, ти довго жив, — спочинь, спочинь!“

Як грань, червона грань, ціло^в~~ю~~ життя *увічно*
 Без дум клопітних, горя и терпінь,
 І хтось шепоче: йди у забуття, —
 Ти жив, ти довго жив, — спочинь, спочинь“.

І гір зелених, гір чудовий рай,
 І шум лісів, шум вод прозорих кинь:
 Вже смерть шепоче: „Край усьому, край,
 Ти жив, ти довго жив, — спочинь, спочинь ..“

ДОСИТЬ.

Музика В ЯСИЦЯ.

Marziale.

До- сить нам плакати ри- да — ти, хи-
ли- ти го ло- ви сум- ні, зіт- хати,
долю прокли- на — ти і — ждати красших днів.

В. ЄМЕЦЬ:

ДОСИТЬ.

Досить нам плакати, ридати,
Хилити голови сумні,
Зітхати, долю проклинати,
І ждати красших днів...

Ми всі у пласті знайдем долю,
Піднесем голову в гору.
Життя нове у нас настане,
Геть проженем біду.

Ми ті, що злого позбулися,
Життя для пласту, бережем,
І залізна сила нас не зломить,
Як ми у пласт підемо.

Пора уже шляхом пластовим
Нове життя завести всім,
Щоб ватра пласту засіяла
Кругом огнем ясним.

ПРИСЯГА.

Музика : Я. ЯРОСЛАВЕНКА

Maestoso.

Прися га - ю на стяг пласто- вий у по-
ри-ві свя-то-го чут-тя, що на-ро до- ви дам кождий
день трудовий в вірній службі до ско- ну жит- тя.

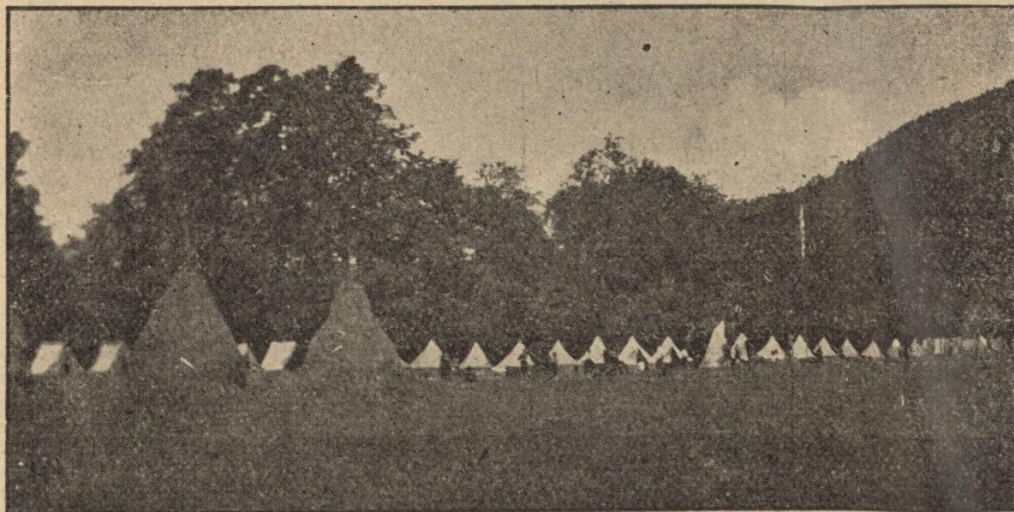
М. ПІДГІРЯНКА :

ПРИСЯГА.

Присягаю на стяг пластовий
У пориві святого чуття,
Що народови дам кождий день трудовий
В вірній службі до скону життя.

Присягаю на совість и честь
Послух пласту законам на все —
Бо закон пластовий заперукою єсть,
Що нарід волі стяг піднесе.

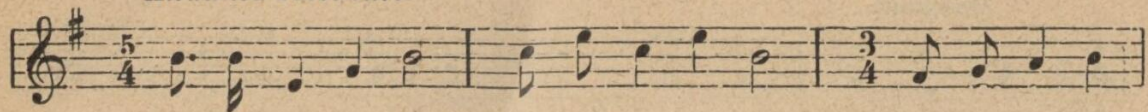
Присягаю на дружню любов —
З другом в долі й недолі іти.
Пожертвую і сили і труди і кров,
Як на поміч покличуть брати.

Табір в Лугах р, 1927. Комен. Л Бачинський.

ЖУРАВЛІ.

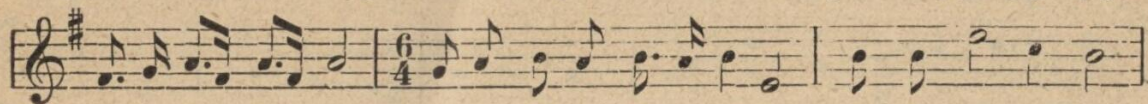
Музика ЛЕВКА ЛЕПКОГО.

Andante sostenuto.

Чу-еш бра-те мій, то-ва-ри-шу мій: від лі-та-ють

сірим шнурком журав-лі в ви-рїй. Кличуть: кру-кру-кру,

в чу-жи-ні умру! За-ки море пе-ре-ле-чу, крилонька зітру,

кри-лонька зітру.

ЖУРАВЛІ.

Чуеш, брате мій, товаришу мій:
 Відлітають сірим шнурком журавлі в вирій.
 Кличуть: кру-кру-кру, в чужині умру.
 Заки море перелечу — крилонька зітру,
 Кру-кру-кру, кру-кру-кру —!

Мерехтить в очах безконечний шлях.
 Гине, гине в сірій мраці слід по журавлях.
 Кличуть: кру-кру-кру, в чужині умру.
 Заки море перелечу — крилонька зітру,
 Кру кру, кру!

Відлітають качки

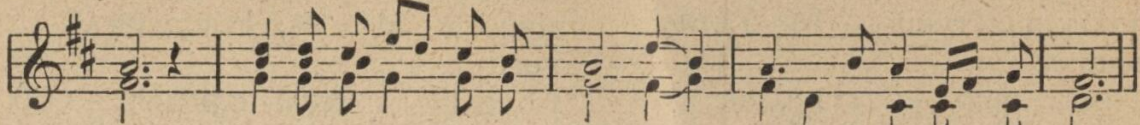

БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ

Музика Л. СІЧИНСЬКОГО.

Adagio.

Бо же ве-ликий, є-ди ний, Руську країну хра-

ни. Во-лі і світла промінням Ти є і о-сі-ни.

О. КОНИСЬКИЙ :

БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ.

Боже великий, єдиний,
Русь Україну храни,
Волі і світла промінням
Ти єї осіни.

Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю
Ти нас, Боже, зрости.

Молимося, Боже єдиний,
Русь Україну храни,
Всі свої ласки, щедроти
На народ наш зверни.

Дай йому долю,
Дай йому волю,
Дай доброго світа.
Щастя дай, Боже, народу
И многії, щастнії літа.

Зміст :

	Ст.		Ст.
Від видавництва	3	Ми йдем вперед	43
Ціль пласту	4	Віє вітер	44
Історія пласту	5	На улиці — Народна	45
Пісня пластунів — С. Черкасенка, муз. Я. Ярославенка	7	Пластові коломийки — С. Черкасенка, Мел. народна ..	46
Над все кохай — С. Черкасенка, муз. Я. Ярославенка ..	9	Чи я в батька — Народна ..	48
Похід пластунів — М. Устяновича	11	Маленькі горожане М. Підгірянки. Муз. М. Роццахівського	49
Стоїть явір — Народна ..	12	Соловій — мел. народна ..	50
Зібралися Народна	13	Гей, ти ясний місяченьку Народна	51
Рідний край — М. Вурста, Мелодія народна	14	Гей, бичківські пластуни муз. Демуцького	52
Гей, там на горі — Народна	15	Гей, не забудьте	53
Пластун на чужині	16	Табор в Кобилецькій Полянці. — М. Підгірянки, муз. Л. Сича	54
Гей, у лузі червона калина — Народна	17	В нашім селі у Бичкові. Народна	55
Тече річка — Мелодія нар.	19	Зашумить — М. Підгірянки, муз. М. Роццахівського ..	56
Ой ходила дівчинонька — Мелодія народна	20	Під лісом долина — М. Підгірянки. Народна	58
Вечір — Мелодія народна ..	21	Комар	59
Час у похід — Мелод. нар.	22	Вечір в Верховині	60
Чом, земле моя! К. Малицька	23	Тиха Тиса	61
Розвивайся дубе — Мелод. н.	24	Місячна ніч в таборі — М. Підгірянки, муз. Р. Купчинського	62
І шумить	25	Цвіт України — О. Т., муз. Я. Ярославенка	63
Дощик	26	Нічка — С. Черкасенка, муз. Я. Ярославенка	65
Пластова туга Мелодія нар	27	Наш Рідний Край — П. Стах, муз. В. Чабаника	66
Маленька пластунка	28	Спочинь... — С. Черкасенка, муз. Я. Ярославенка	67
Гей, не спати — Народна ..	29	Досить В. Ємець, — м. В. Ясиця	68
Рожеві цвіти	30	Присяга — М. Підгірянки, муз. Я. Ярославенка	69
Гей, в дуброві	31	Журк	70
Гей, пласт іде — муз. М. Роццахівського	32	Лепко	70
Гей, ходили — Мелодія нар.	33	Боже великий єдиний — Кониський, муз. Л. Січинського	71
Зашуміли верби	34		
Зелена верховина	35		
Пісня підкарпатських пластунів — М. Підгірянки, муз. Л. Сича	36		
Бажання — М. Підгорянка муз. Л. Сича	37		
Гей, там під горами арр. М. Підм.	38		
Через село путь — арр. М. Роццахівського	39		
Дрібушка	41		
Аркан	42		

ПЛАСТ. БІБЛІОТЕКА ВИД. „ВАТРА“ Ч. 19.
Під редакцією Леоніда Бачинського.

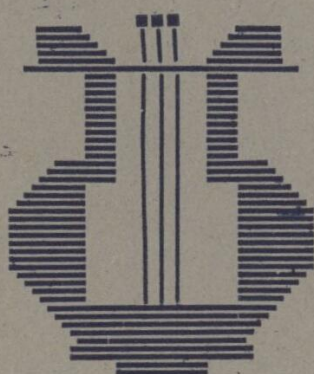
ПЛАСТОВИЙ
СПІВАНИК

58 ПІСЕНЬ З НОТАМИ.

ПРИСТОСОВАНИЙ ДЛЯ НА-
РОДНИХ І СЕРЕДНИХ ШКІЛ.

• Зібрав: Б. ДУБ. •
Переглянув: М. КОБЗА.

В ТЕКСТІ 58 ОБРАЗКІВ.

ДРУКАРНЯ АКЦІЙНОГО ТОВАРИСТВА „У Н І О“
У Ж Г О Р О Д 1 9 2 8.

U 27741

3186005038

ПЛАСТОВА БИБЛІОТЕКА:**1924 р.**

1. Л. Бачинський — „Пластовий Календар“ на рік 1925. 48 стор. (1500 прим.) вичерпано . . . . . 4.—

1925 р.

2. Черкасенко — „Чудо св. Миколая“. Інтермедія 32 стор. (1500 прим) . . . . . 4.—
 3. Л. Бачинський „Пластовий Календар“ на рік 1926. 96 стор. (2500 прим.) вичерпано . . . . . 4.—
 4. Черкасенко — „Лібуша в таборі“ 32 ст. (5000) вичерп. 3.—

1926 р.

5. Томсен — „Дикий кіт“ и др. 16 стор. (1000 прим.) 2.—
 6. Л. Бачинський — „Порадник пластуна“ 8 ст. (500) 0 50
 7. Томсен — „Зла малпа“ 16 стор. (1000) . . . . . 2.—
 8. Томсен — Старий борсук и др. 20 стор. (1000) 2:50
 9. Лягерлеф — Стара мати и др., опов. 18 ст. (1000) 2:00

1927 р.

10. Гульберт — Доля медвідиці и др. 16 стор (1000) 2.—
 11. С. Гедин — Подорож по Тибету, 16 стор. (1000) . . . . . 2.—
 12. Губалек — Пластунки, 16 стор. (1000) . . . . . 2.—
 13. Каталог з коротким змістом (6000 прим) даром . . . . .
 14. Одривний календар на рік. 1927 (500) вичерпано 3.—
 15. Л. Бачинський — Отруйні гадини, 21 ст. (1500) . . . . . 3.—
 16. Оповідання з природи, 144 стор. (600) вичерпано . . . . . 15.—

1928 р.

17. Серія пластових карток (1000) вичерпано 0:0
 18. Л. Бачинський — Пласт. кален 1928 р. 62 ст (2000) 2.—
 19. Дуб-Кобза Пластовий співаник 54 ст. (2000) пр. 12.—
 20. Л. Бачинський — Правила доброго повед., 120 ст. (2500) 12.—
 21. Л. Бачинський — Вовченятка и лисички 16 ст. (1000) 0 50
 22. Л. Бачинський — Пластові помічення 48 ст. (1500) 5.—
 23. Л. Бачинський — Пластовий календар на рік 1929 32 стор. (1500) 1:50

Чужі видання:

1. Томсен — „Дух лісу“. Оповідання, 61 стор. . . . . 4.—
 2. Л. Бачинський — „Як збирати колекції мотилів“, 112 стор. (Вид. Педагогічного Тов.) (2500) . . . . . 10.—
 3. Л. Бачинський — Мотилі, шкідливі в садку 10' ст. }
 4. Л. Бачинський — Атлас мотилів, 20 бар. таблиць і 26 ст. друк (вид. „Пед. тов. в Ужгороді“) . . . . . } 35.—

Всі висненаведені книжки можна виписати при редакції „Пластуна“ у пластового Т-ва „Ватра“ Ужгород, Берчені ул. ч. 92. Л. Бачинський.